

**Truth or Dare:
Two short
stories about
love, lust and**

Toroneel, Parth

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

ટ્રુથ ઑર ડેર

લેખક – પાર્થ ટોરોનીલ

ટોરોનીલ પબ્લિકેશન

કૉપિરાઈટ © 2023 પાર્થ પટેલ

પુસ્તકનાં બધાં હકો આરક્ષિત છે. લેખકની પૂર્વ લિખિત પરવાનગી વિના આ પ્રકાશનનો કોઈ ભાગ કોઈપણ સ્વરૂપમાં અથવા કોઈપણ રીતે ફોટોકોપિંગ, રેકોર્ડિંગ, ઇલેક્ટ્રોનિક અથવા મિકેનિકલ પદ્ધતિઓ દ્વારા, પુનઃ પ્રકાશિત, વિતરણ અથવા પ્રસારિત કરવું ગેરકાનૂની છે. જો કોઈ વ્યક્તિ આવું કરશે તો તેની વિરુદ્ધ કાનૂની કાર્યવાહી કરવામાં આવશે. સંક્ષિપ્ત અવતરણ રજૂ કરતાં પુસ્તક રિવ્યૂના કિસ્સામાં કૉપિરાઈટ કાયદો મંજૂરી આપે છે. લેખકની પૂર્વ લિખિત પરવાનગી માટે સંપર્ક કરો: parthtoroneel@gmail.com

Cover design by Parth Toroneel

લેખકની અન્ય કૃતિઓ

ફિક્શન પુસ્તકો

વૈધ-અવૈધ (A novel) (Paperback)

108 આધ્યાત્મિક અને પ્રેરણાત્મક વાર્તાઓ (Paperback)

~~~~~

નોન-ફિક્શન

મોડર્ન ડ્રગ – પોર્નોગ્રાફી વિષય પરનું પ્રથમ ગુજરાતી પુસ્તક (Paperback)

જીવનમાં વાંચનનું મહત્ત્વ અને તેના ફાયદા (Kindle)

~~~~~

શોર્ટ સ્ટોરીઝ સીરિઝ

લાંછન : લગ્નજીવનની કશ્મકશમાંથી જન્મેલી એક સ્ત્રીની સંવેદનશીલ વાર્તા (Book 1)

ટ્રુથ ઓર ડેર (Book 2)

કાલરાત્રિ (Book 3) upcoming...

Quote

“A true relationship is when you can tell each other anything and everything. No secrets, no lies.”

Index

લેખકની અન્ય કૃતિઓ

Quote

Index

ટ્રુથ ઑર ડેર

થોડી બેવફાઈ

સ્પેશિયલ ડિસ્કાઉન્ટ ઑફર

ટ્રુથ ઑર ડેર ~ વર્તમાન ~

મેં ક્યારેય વિચાર્યું નહોતું કે, મારા જીવનમાં એક વખત એવો સમય આવશે જ્યારે હું મારા પપ્પા સામે આટલું શર્મશાર અનુભવીશ. પપ્પાએ હંમેશા મને હું જેવી છું તેવી સમજી છે, સપોર્ટ કરી છે, મારા પર ભરોસો મૂકીને મારું મન્યાહું જીવન જીવવા પૂરી આઝાદી આપી છે. મેં લાગણીના આવેશમાં આવી જે ભૂલ કરી, એનો પસ્તાવો હું ક્યારેય ભૂલી નહીં શકું. મારી મૂર્ખતાજનક હરકત પર મને અત્યારે સખત ગુસ્સો અને નફરત છૂટે છે...

Hi... તમે વિચારી રહ્યા હશો કે હું કોણ છું અને મેં એવી તો કઈ ભૂલ કરેલી...

હું બધું તમને જણાવીશ. અત્યારે બસ એટલું જ કહીશ કે, મારું નામ આરુષિ મહેતા છે. હું કોલેજના ત્રીજા વર્ષમાં અભ્યાસ કરું છું અને અત્યારે પેન્ડેમિકમાં મમ્મી-પપ્પા સાથે ઘરમાં ફસાઈ ગઈ છું. 21 દિવસના પહેલાં લોકડાઉનનો તબક્કો પત્યો ને બીજો 21 દિવસનો તબક્કો હમણાં જ જાહેર થયો છે. જો ઘરમાં પુરાઈ રહેવાનો સમય ન આવ્યો હોત, તો મેં ક્યારેય એવી ભૂલ કરી ન હોત અને અત્યારે આંખો ખોલનારી મારી આ સત્ય ઘટના પણ તમે વાંચી રહ્યા ન હોત. મેં જે ભૂલ કરી એ આજનો યુવાવર્ગ આંખે પાટા બાંધીને કરી રહ્યો છે; અને એમને એમાં કોઈ ખતરો દેખાતો નથી. તેઓ એમ જ માની બેઠાં હોય છે કે, આ ખેલ તો એકદમ એક્સાઈટિંગ અને સેફ છે! – પણ ક્યારેક આ ખેલ અકલ્પનીય સંજોગો ઊભા કરી મૂકે છે અને પછી એમાંથી નીકળવાના બધા દરવાજા બંધ થઈ જાય છે...

મારી આ કન્ફેશન કહાની તમને એટલે કહી રહી છું, કેમકે મેં જે ભૂલ કરી એ તમે ન કરો...

.

તારીખ: 27 એપ્રિલ, 2020

સ્થળ: સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશન, અમદાવાદ

ડબલ માસ્ક પહેરીને હું અને પપ્પા પોલીસ સ્ટેશનમાં પ્રવેશ્યા. સબ ઇન્સ્પેક્ટરે ઇશારો કરીને 10-10 ફૂટના અંતરે મૂકેલી બે ખુરશીમાં બેસવા માટે જણાવ્યું. ચાલુ પેન્ડેમિકમાં અમે પોલીસ સ્ટેશન ફરિયાદ નોંધાવવા આવ્યા છીએ એ જાણીને સબ. ઇન્સ્પેક્ટર સમજી ગયા કે કોઈ ગંભીર મામલો બન્યો છે. મેં મારો પરિચય આપ્યો ત્યારે મારી આંખોમાં આંસુ ભરાઈ આવ્યા અને અવાજ ભીંજાયો. અપરાધભાવ અને આત્મધિક્કાર મારાથી સહન થતાં નહોતા...

“આરુષિ મહેતા. ઉંમર 21 વર્ષ. થર્ડ યર કોલેજ સ્ટુડન્ટ.” સબ ઇન્સ્પેક્ટરે FIR રિપોર્ટમાં બેઝિક માહિતી દર્જ કરીને મારી સામે જોયું, “ચાલો, મને શરૂઆતથી જ બધું વિગતે કહો...”

“સર, હું આરુષિનો પિતા છું.” પપ્પા મારી મનઃસ્થિતિ ખૂબ સારી રીતે સમજી શકતા, તેથી તેમણે અહીંથી વાતનો દોર એમના હાથમાં લીધો, “હું તમને બધું શરૂથી કહીશ.”

“મહેતાસાહેબ, પીડિત તમે છો કે તમારી દીકરી?” માસ્ક પહેરેલા સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે જરા કડક અવાજમાં પૂછ્યું.

“મારી દીકરી પીડિત છે.”

“હા તો બયાન એમના મોઢેથી જ સાંભળીને દર્જ કરવામાં આવશે.” તેમણે વેધક નજર પપ્પા પરથી ખસેડીને મારી પર સ્થિર કરી. “બેફિકર થઈને બોલો આરુષિબેન. શું થયું હતું? શરૂથી જણાવો.”

હું ઊંડો શ્વાસ લઈને હિંમત સમેટતા બોલી, “સર, હું બરોડામાં અભ્યાસ કરું છું. અહીં મમ્મી-પપ્પા પાસે રજાઓ માણવા આવી હતી, પછી પેન્ડેમિક શરૂ થઈ ગયું એટલે હું અહીં અમદાવાદમાં જ રહી ગઈ.”

“ઓકે. પછી...”

“એક દિવસ હું મારી સહેલી કનિકા સાથે ફોન પર વાત કરી રહી હતી, ત્યારે મારા ઈન્સ્ટાગ્રામ પર એક ડીએમ આવ્યો.”

“ડીએમ?” તેમણે FIR લખતા મારી સામે પ્રશ્નાર્થભાવે જોયું.

“ડાઈરેક્ટ મેસેજ.”

“ઓકે. કોનો હતો એ ડીએમ? અને શું મોકલ્યું હતું એમાં?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટર જવાબ જાણવા મારી સામે આતુરભાવે જોઈ રહ્યા.

.

~ લગભગ એક મહિના પહેલાં ~

તારીખ: 25 માર્ચ, 2020

સ્થળ: વસંત કુંજ ફ્લેટ, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ

મારા મોબાઈલની રીંગ રણકી. ડિસ્ક્લે પર જોયું તો કનિકાનો કૉલ એના હસતાં ફોટા સાથે ફ્લેશ થતો હતો. કનિકા મારી બચપણની એકમાત્ર બેસ્ટ ફ્રેન્ડ હતી. બાલમંદિરથી લઈને બારમા ધોરણ સુધી અમે એકસાથે અભ્યાસ કરેલો. અમે એક જ કોલેજમાં હતા, પણ તે સોફ્ટવેર એન્જિનિઅરિંગનું ભણતી હતી અને હું ઇલેક્ટ્રિકલ એન્જિનિઅરિંગનું. કોલેજમાં પણ અમારી દોસ્તી અકબંધ રહી હતી. કનિકાનો ફોટો જોઈને મારું પોમેરેનિયન ક્યૂટ ડોગી, જેને હું પ્યારથી બ્રુનો કહું છું, એ હંમેશની જેમ બે વખત ભસીને બે પગ પર ઊભું થઈ જાણે કહેવા લાગ્યું કે, તારી બેસ્ટ ફ્રેન્ડનો કોલ આવે છે. જલદી મને પણ ઉપાડ!

એને બે પગ પર ઊભું થઈ મારી સામે આશાભરી નજરે તાકતું જોઈ મારા હોઠ પર હસી ખીલી ઊઠી. મેં ચાર્જિંગ પિન કાઢીને કૉલ પિક અપ કર્યો એ સાથે બ્રુનોને તેડી લીધું, “હેય કનિકા. તેં મારી ઈન્સ્ટા પોસ્ટ જોઈ?”

“હા, હમણાં જ જોઈ. કેટલું ક્યૂટ લાગે છે તારું ડોગી.”

કનિકાએ ક્યૂટ અવાજમાં કહ્યું ત્યારે મેં તેડેલા બ્રુનોને પપ્પી કરી. બ્રુનો તરત મારા

ગાલ પર ગુલાબી જીભ ચાટીને પ્રેમ જતાવવા લાગ્યું, “Aww! આઈ લવ યુ, બ્રુનો...”

“આરુષિ, તું આ રીતે હંમેશાં બ્રુનોને વળગી રહીશ તો તને નવો બોયફ્રેન્ડ ક્યાંથી મળશે? તારા પેલા સ્ટ્રેન્જર ફ્રેન્ડ, સાહિલનો કોઈ રિપ્લાય આવ્યો?”

“હા.” મેં બ્રુનોને નીચે રમવા છોડ્યું અને બાલ્કનીમાં લટકાવેલા હિંચકામાં બેઠી.
“હમાણાં જ તેનો ડીએમ આવ્યો.”

“શું લખ્યું છે એણે?”

“એણે લખ્યું છે: Great pic! Bruno & her owner are both so cute!
હાર્ટ ઈમોજી.”

“Wow! લાઈન મારે છે તને.”

હું ખિલખિલાટ હસી પડી, “તેં એની પ્રોફાઈલ ફોલો કરી?”

“હા. એના ફોટોઝ પણ જોયા. માય ગોડ, હી ઈઝ સો હેન્ડસમ.” કનિકા અભિભૂતભાવથી બોલી, “એણે બે મિનિટ પહેલાં જ જહોન અબ્રાહમની જેમ બટ્ટસ્ અને એબ્સ શો ઑફ કરતો હોટ ફોટો અપલોડ કર્યો છે. તેં જોયો?”

“ના.” મેં તરત જ ફોન સ્પીકર મોડ પર મુકીને અધીરાઈથી તેની પ્રોફાઈલ ચેક કરી. લેટેસ્ટ ફોટો જોતાં જ મારી આંખો એના કસાયેલા મજબૂત બાવડા, સિક્સ પેક એબ્સ અને સેક્સી પોઝ જોઈ હું દંગ રહી ગઈ. “ઓહ માય ગોડ! હી ઈઝ સો હોટ ઈન યલો શોર્ટ્સ...”

“એની પાસે પણ એક ડોગ છે?” કનિકાએ આશ્ચર્યથી પૂછ્યું

“હા, રોમિયો નામ છે એનું.” મેં તરત કહ્યું “થોડુક સ્કોલ અપ કરીને જો. તે એની સાથે યોગા કરે છે એન્ડ હી કોલ્ડ ઈટ: ડોગા.”

અમે બંને ખિલખિલાટ હસી પડ્યા.

“હી ઈઝ સો હોટ એન્ડ ફની...” કનિકાએ આસક્તભાવે એની તારીફ કરી, “તું એને રિપ્લાય કર ને. મને એ એકદમ ફ્રેન્ડલી લાગે છે.”

સાહિલની લેટેસ્ટ હોટ એન્ડ સેક્સી પોસ્ટ જોઈને હું પણ તેની પર મોહિત થઈ ગઈ,
“સારું. હું એને રિપ્લાય કરું છું.”

“એનો શું જવાબ આવે છે એ મને સ્કીનશોટ પાડીને મોકલજે.

“સ્યોર. બાય...” મેં હસીને કૉલ કટ કર્યો. બ્રુનોને ખોળામાં લઈને હું તરત જ સાહિલને મેસેજનો રિપ્લાય કરવા ટાઈપ કરવા લાગી.

- હેય સાહિલ! *You and your doggy Romio are so adorable.*

5 મિનિટ પછી તરત જ સાહિલના રિપ્લાયમાં એક વોઈસ નોટ આવી.

- હેય આરુષિ... મને ટાઈપિંગ પસંદ નથી, એટલે હું વોઈસ મેસેજ મોકલી રહ્યો છું. મારો રોમિયો તારા બ્રુનોથી ખૂબ જ ઈમ્પ્રેસ્ડ છે, અને તેની સાથે ફ્રેન્ડશિપ કરવા માંગે છે. ડુ યુ થિંક ઈટ્સ પોસિબલ?

વોઈસ મેસેજમાં એનો સેક્સી ડીપ અવાજ સાંભળીને હું રોમાંચિત થઈ ગઈ. મેં થોડા નર્વસ થઈ એને ઈમ્પ્રેસ કરવા વોઈસ મેસેજ મોકલ્યો.

- ઓફ કોર્સ, પણ એ પહેલાં મારે તારા વિશે ઘણું બધું જાણવું છે. *You know for safety reasons. Then we will introduce them with each other.*

- સ્યોર. મારું નામ સાહિલ છે. રોમિયો અને હું સાયન્સિટીમાં રહીએ છીએ. હું એન્જનીયરીંગ કરું છું અને જો લોકડાઉન ન હોત, તો તને ડેટ પર લઈ ગયો હોત.

વોઈસ મેસેજમાં એ મને ડાઈરેક્ટ ફૂલ ઑન લાઈન મારી રહ્યો હતો એ સાંભળીને હું શરમાઈને હસી પડી...

~ વર્તમાનમાં ~

“અચ્છા. આ સાહિલની હરકતો પરથી તે ચાલુ ટાઈપનો છોકરો લાગે છે.” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે મારી સામે જોયું, “તે કેમ એને ભાવ આપ્યો?”

“બંનેમાં દોસ્તી થઈ હતી, સર.” પપ્પાએ તરત સ્પષ્ટતા આપી.

“આને દોસ્તી ના કહેવાય, મહેતાજી. સીધો જ વોઈસ મેસેજ મોકલીને ફ્લર્ટ કરી રહ્યો હતો.” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે મારી સામે જોઈને કહ્યું, “આવા ચાલુ છોકરાઓ સાથે વાત કરીશ તો તેઓ ફાયદો ઉઠાવવાની કોશિશ કરશે જા!”

“અરે સર, અમારી વચ્ચે બસ દોસ્તી જ થઈ હતી.”

“દોસ્તી.” કડવું હસીને તેમણે માથું ઝટક્યું, “બોલો આગળ. પછી શું થયું?”

“પછી અમે ઇન્સ્ટાગ્રામ અથવા ફેસબુક એપ થ્રૂ રેગ્યુલરલી વાતો કરવાનું શરૂ કર્યું.”

“કઈ પ્રકારની વાતો?” તેમણે વેધક નજરે મારી સામે જોયું.

~ બેક સ્ટોરી ~

જ્યારે હું સૂઈ રહી હતી ત્યારે સાહિલનો કૉલ આવ્યો. મેં તત્ક્ષણ કોલ ઉપાડ્યો.

“હાય સાહિલ.”

“હાય! અરે તારા અવાજને શું થયું?” તેણે તરત જ મારો બેસેલો અવાજ પારખી લીધો, “કોવિડ તો નથી થયો ને? ટેસ્ટ કરાવ્યો તે?”

“ના, કોવિડ નથી થયો.”

“તો તું આટલી સેડ કેમ સાઉન્ડ કરે છે?”

“આજે ફરીથી મમ્મી સાથે ઝઘડો થઈ ગયો.” મેં હોઠ દબાવીને જવાબ આપ્યો,

“બરોડામાં એકલા રહ્યા બાદ મમ્મી-પપ્પા સાથે એડજસ્ટ નથી થતું. It’s really tough, you know.”

“How’s it tough?”

“યાર, મમ્મીના પ્રશ્નો જ પૂરા થતા નથી.” હું મનનો ઊભરો ઠાલવતાં બોલી, “તું શું કરે છે? કોની સાથે આટલી લાંબી વાતો કરે છે? તારો બોયફ્રેન્ડ છે? કેમ સોશિયલ મીડિયા પર ઑનલાઈન જ હોય છે? કેમ તું સ્ટડી નથી કરતી? શું વિચારી રહી છે તું? – Oh God! They really get into my space, yaar. કંટાળી ગઈ છું એમનાથી.”

“I understand. It’s tough.” તેણે સહાનુભૂતિભર્યા સૂરમાં કહ્યું, “હું પણ ક્યારેક મારા મમ્મી-પપ્પાથી કંટાળી જાઉં છું. પણ આ લોકડાઉનમાં હું તેમને ખૂબ જ મિસ કરી રહ્યો છું.” તેના અવાજમાં એકાએક ઉદાસીનતા આવી ગઈ, “યાર, તું તો ખૂબ લકી છે. આભાર માન આ લોકડાઉનમાં તું તારા મમ્મી-પપ્પા સાથે છે, નહીં તો તું બરોડામાં એકલી રહીને પાગલ થઈ ગઈ હોત. કોણ તારી કાળજી રાખનારું હોત, કોણ ગરમ-ગરમ ઉકાળા અને જમવાનું બનાવી આપત? યાર, આ સમય જ ટફ છે.”

“યુ આર રાઈટ. કદાચ હું ઘરમાં લાંબો સમય રહેવા ટેવાઈ નથી એટલે વધુ ડિપ્રેસ્ડ અને ઇરિટેટિંગ બની ગઈ છું.”

“દરેક જણ થોડા ડિપ્રેસ્ડ અને ઇરિટેટિંગ બની ગયા છે. ડોન્ટ વરી. જસ્ટ લેટ ઇટ ગો.”

“યુ આર રાઈટ. આ લોકડાઉન દરેક માટે ટફ છે.” મેં બાજુમાં બેઠેલા બ્રુનોને ઉપાડીને છાતીએ ચાંપી એના માથે ચૂમી લીધું, “જો બ્રુનો સાથે ના હોત, તો ખબર નહીં હું કેવી રીતે સર્વાઈવ કરી શકી હોત.”

“અચ્છા! દિવસ-રાત તારી સાથે વાત હું કરું છું અને બધી ક્રેડિટ બ્રુનોને આપવાની? વ્હોટ ધ ફક્?” તે હસીને ચિડાઈ ઉઠ્યો.

હું ખિલખિલાટ હસી પડી, અને મારી હસી સાંભળીને સાહિલના ચહેરા પર પણ હસી વિખરાઈ ગઈ. એની હસીએ મારી અંદર આછી ઉત્તેજના ઉશ્કેરી મૂકી...

“અરે, પણ બ્રુનો તો 24 કલાક મારી સાથે હોય છે ને.” મેં એને વધુ છેડ્યો.

“હા, તો હું પણ તારા માટે ચોવીસ કલાક અવેલેબલ હોઉં છું ને?”

“યા, બટ સિરીયઅલી. બ્રુનો, મારી જાન છે. તેને જોઈને મારું મૂડ ખીલી ઉઠે છે.”

“આઉચા!” તેણે અવાજમાં દર્દ ભરીને અભિનય કર્યો. “કેટલી નિર્દયતાથી મને ફ્રેન્ડઝોન કરી દીધો.”

એને છેડીને હું વધુ ખિલખિલાટ હસી પડી, “અરે ના ના... મારો એ મતલબ નહોતો.”

“સારું સારું... ઠીક છે. બોલ, પર્વત કે દરિયાકિનારો?”

“શું?” તેણે અચાનક વિચિત્ર સવાલ પૂછ્યો એ સાંભળી હું નવાઈ પામીને હસી પડી,

“આ કોઈ ગેમ છે કે શું?”

“હા, એવું જ સમજ. તત્ક્ષણ તારી પસંદગી જણાવ. પર્વત કે દરિયાકિનારો?”

“દરિયાકિનારો.” હું તરત ઉત્સાહિત થઈને બોલી.

“ચાઈનીઝ ફૂડ કે ઈટાલિયન ફૂડ?”

“ચાઈનીસ ફૂડ.”

“બોલીવુડ સોંગ્સ કે હોલીવુડ સોંગ્સ?”

“અફકોર્સ! બોલીવુડ સોંગ્સ.” હું હસી પડી.

“બુક્સ કે મૂવી?”

“બુક્સ!”

“આઉટડોર સેક્સ કે ઈન્ડોર સેક્સ?”

તત્ક્ષણ જવાબ આપવા હું બે પળ ચોંકીને મૌન પડી ગઈ. થોડું ક્ષોભભર્યું હસીને મેં આશ્ચર્ય વ્યક્ત કર્યું, “વ્હોટ?”

સાહિલ પણ થોડું હસ્યો, “જવાબ આપ. આઉટડોર સેક્સ કે ઈન્ડોર સેક્સ?”

“ઘેટ્સ નૉનસેન્સ.”

તે હસી પડ્યો.

“સાહિલ!” હું પણ તેની સાથે થોડું ઉત્તેજક હસીને મીઠા રોષઘૂંટ્યા અવાજમાં બોલી, “આઈ વિલ નૉટ આન્સર ઘેટ. બાપ!”

~ વર્તમાનમાં ~

“જોયું! હું જાણતો હતો કે આ લંપટ આવી જ હલકી હરકતોથી શરૂઆત કરશે.” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે માથું ડોલાવીને દાંત ભીંસ્યાં, “આવા બદજાત છોકરાઓને હું સારી રીતે ઓળખું છું. આમનાથી દૂર રહેવાનો એક જ રસ્તો છે – એમના સાથે કોઈ સંપર્ક ન રાખવો.”

“આગળ શું થયું એ તમે સાંભળો, સર.” પપ્પાએ એમને આગ્રહ કરી મારી સામે જોયું, “બોલ બેટા.”

“થોડા જ દિવસોમાં અમે બંને એકબીજા વિશે ઘણું જાણી ગયા હતા, અને ખૂબ નજીક આવી ગયા હતા.” મેં ફરીથી થોડા ક્ષોભથી કહ્યું, “સાચું કહું તો, મને તેનું અટેન્શન મારા તરફ આકર્ષિત કરવાનું ગમવા લાગ્યું હતું. હું એના વિશે પ્રેમ મહેસૂસ કરવા લાગી.”

“વાહ! જોયું મહેતાજી, આજની જનરેશન ‘મોહ’ને જ પ્રેમ સમજી બેઠી છે!” સબ ઈન્સ્પેક્ટરે કટાક્ષમાં હસીને પપ્પા સામે જોયું અને પછી મારી સામું જોઈને બોલ્યા, “બોલો આગળની પ્રેમ કહાની...”

“અમારી વચ્ચે કોઈ પ્રેમ કહાની નહોતી, સર. મેં એના વિશે કનિકા સાથે પણ વાત કરી.”

“શું કહ્યું એણે?”

~ બેકસ્ટોરી ~

હું અને કનિકા કોલ પર વાતચીત કરી રહ્યા હતા.

“આરુષિ, તું બહુ ઈમોશનલ છે, યાર.” કનિકાને મારા વિશે ફિક્કર થતાં મને ઠપકો આપ્યો, “તું હજુ એને ક્યારેય રૂબરૂ મળી પણ નથી, તો તને એના પ્રત્યે ફીલિંગ્સ કેવી રીતે જાગવા લાગે?”

“અરે યાર, એ એક જ છોકરો છે, જે મને આટલું અટેન્શન આપે છે, અને જ્યારે પણ તે મારી સાથે વાત કરે છે ત્યારે મને ‘ફીલ ગુડ’ મહેસૂસ કરાવે છે, તે હંમેશા મને હસાવે છે, મારી ઉદાસીનતા ઉડાડી દે છે, એની સાથે વાત કરું છું ત્યારે મૂડ ખીલી ઉઠે છે.”

“અટેન્શન તો તને ઘણા છોકરાઓ આપે છે, પણ તને એ બધા બોરિંગ લાગે છે.”

“હા, કેમકે એ બધા સાહિલ જેવા મિસ્ટીરિયસ અને ડેશીંગ નથી.” મેં હસીને જવાબ આપ્યો.

“તું એને મળી નથી એટલે તને એ મિસ્ટીરિયસ અને ડેશીંગ લાગે છે.”

“ના. મળી નથી એટલે નહીં, એની પર્સનાલિટી છે જ અટ્રેક્ટિવ.” હું મનોમન સાહિલને કલ્પતા મુગ્ધ બની બોલી, “આઈ રિઅલી લાઈક હિમ. હિસ સેન્સ ઓફ હ્યુમર, હિસ ડેશીંગ પર્સનાલિટી, હેન્ડસમ લૂક્સ, એથલેટિક ફિટનેસ. હી ઈઝ વેલ એજ્યુકેટેડ ઓલ્સો. મારા ડ્રીમ મેનમાં હું જે ક્વોલિટીસ ઈમેજિન કરું છું એ બધી જ એનામાં છે. એની તરફ ફીલિંગ્સ ન ફીલ કરવાના મારા પાસે કોઈ કારણ નથી, કનિકા.”

“ઓકે. પણ આ વખતે બ્રેક-અપ થશે, તો હું કહી દઉં છું, મને ના કહેતી કે મેં તને વોર્ન નહોતી કરી.” તેણે મને એક સાચા દોસ્ત નાતે સતર્ક કરી, “યુ બેટર ગો સ્લો ધીસ ટાઈમ, આરુષિ.”

“ઓહ ગોડ, કનિકા, યુ આર સો નેગેટિવ, યાર!” હું થોડી ચિડાઈ ગઈ, “લોકડાઉનમાં બધું સ્લો તો ચાલી રહ્યું છે. અમે વાત કરીએ છીએ, ચેટ કરીએ છીએ, ગેમ રમીએ છીએ, ઘેટ્સ ઈટ. ફિઝિકલી ઈન્ટિમેટ થવાનો તો પ્રશ્ન જ ક્યાં ઊભો થાય છે? બેસ્ટ ફ્રેન્ડ થઈને આટલું નેગેટિવ ના વિચારીશ, પ્લીઝ.”

“હું નેગેટિવ નથી વિચારતી.” તેણે મૈત્રીભાવથી ભાર મૂકીને કહ્યું, “આઈ જસ્ટ વરી અબાઉટ યુ, ઘેટ્સ ઈટ. જસ્ટ બી કેરફુલ, ઓકે?”

“આઈ વિલ.” મેં નારાજ થઈ મોં ફૂલાવ્યું. મેં ડિસ્પ્લે પર જોયું તો સાહિલનો વીડિયો કૉલ આવી રહ્યો હતો. હું તરત ઉત્સાહિત થઈ ઊઠી. “કનિકા, હું અત્યારે ફોન મૂકું છું. ચાલ પછી તારી જોડે વાત કરીશ. બાય બાય બાય...”

બીજા છેડાથી કનિકા કંઈ બોલે એ પહેલાં મેં કૉલ કટ કરીને સાહિલનો કૉલ પિક અપ કરી લીધો. થોડી વાતચીત પછી –

“આરુષિ, આઈ રિઅલી વિશ કે, આપણે રૂબરૂ મળી શકીએ.” તેના અવાજમાં હું બેતાબી સ્પષ્ટ અનુભવી શકતી હતી.

“બે મહિના સુધી તો કંઈ વિચારતો જ નહીં.” મેં નારાજ થઈ ડિસ્પ્લે પર જોયું, “પપ્પા મને બિલ્ડીંગના ગેટ સુધી પણ જવા નથી દેતા.”

“ઈમેજિન કર કે, લોકડાઉન નથી.” તેણે એકાએક ઉત્સાહિત થઈ કહ્યું, “વાઈરસની વેક્સિન શોધાઈ ગઈ છે અને કોરોના જતો રહ્યો છે. બધું પહેલાં જેવું નોર્મલ થઈ ગયું છે. તું અને હું મળવા માટે આઝાદ છીએ. તો તું ક્યાં જવાનું પસંદ કરત?”

“અમ્મ... વ્હાય ડોન્ટ યુ ગેસ...”

“ગોવા?” તેણે પ્રશ્નાર્થભાવે પૂછ્યું.

“અને જો વિદેશ જઈ શકીએ તો?” મેં થોડાક લહેકાથી હસીને પૂછ્યું.

“તો... મલેશિયા?”

“મલેશિયા?” મેં નવાઈથી હસીને પૂછ્યું, “ત્યાં એવું શું ખાસ છે?”

“ત્યાં એક રિમોટ આઈલેન્ડ છે. કહેવાય છે કે 500 વર્ષ પહેલાં એક રાજકુમારી તેના રાજકુમારને મળવા તેના દેશ જઈ રહી હતી. રસ્તામાં રાજકુમારી તે આઈલેન્ડ પર રોકાઈ ગઈ. ઓકે?”

“હમ્મ.” મને એની વાતમાં રસ પડ્યો.

“આઈલેન્ડ પર રહેતા એક છોકરાએ તે રાજકુમારીને આઈલેન્ડ પરનું સીતાફળ જેવું અનોખું ફળ ખવડાવ્યું. ફળ ખાધા પછી રાજકુમારી છોકરાના પ્રેમમાં પડી ગઈ.”

“ઓહહ... પછી?”

“પછી રાજકુમારી પોતાના રાજકુમારને ભૂલીને એ આઈલેન્ડ પર રહેવા લાગી.”

“ઓહહહહ... Wow!” હું અચંબિત થઈ હસી પડી, “તેં હમણાં જ આ વાર્તા બનાવીને?”

“વ્હોટ? નો. ગૂગલ કરી જો.”

“ઓકે. આઈ બિલિવ યુ. અને પછી એ રાજકુમારનું શું થયું? શું રાજકુમાર એની રાજકુમારીને શોધવા ન નીકળ્યો? શું રાજકુમારી અને પેલા છોકરાએ લગ્ન કરી લીધા?”

“આઈ ડોન્ટ નો.” તેણે ફૂટું ફૂટું થતું હાસ્ય દબાવીને કહ્યું, “હું તો આઈલેન્ડ પર રહેતો છોકરો છું.”

“ઓહહ.... વાહ! ગજબ!” હું તાળી પાડીને હસી પડી.

“થેંક્યુ” સાહિલ હસી પડ્યો.

“પરંતુ મારી વાર્તામાં હજુ રાજકુમારી અને છોકરો મળ્યા નથી.” મેં નિસાસો નાખીને મોં બનાવ્યું.

“છોકરો રાજકુમારીની રાહ જોઈ રહ્યો છે.” સાહિલના અવાજમાં રમુજ ભાવ સંભળાયો, “ક્યારે તે તેની બિલ્ડિંગના ગેટમાંથી બહાર આવશે?”

હું મુસ્કાન સાથે હસી પડી, “સાહિલ. યુ આર સો રોમેંટિકલી ઈમેજીનેટિવ.”

સાહિલ ફરીથી હસી પડ્યો.

થોડીવારના મૌન પછી મેં કહ્યું, “ઠીક છે. તો મને એ જણાવ કે, જો રાજકુમારી છોકરાની સામે આવશે તો છોકરો શું કરશે?”

“છોકરો રાજકુમારી પાસે આવશે. તે એની કમર પર બંને હાથ મૂકશે. એની મોટી ખૂબસૂરત આંખોમાં જોઈ એને પોતાની છાતીની નજીક લાવશે. અંગૂઠો એના ગાલ પર પસવારીને એના હોઠ પર ચુંબન ભરશે, મદહોશ કરી મૂકે તેવું પ્રગાઢ ચુંબન, અને પછી તે એને કસીને આલિંગન ભરી લેશે...”

એની કલ્પના સાંભળીને હું ઉત્તેજના મહેસૂસ કરવા લાગી. શ્વાસોશ્વાસ ઊંડા અને ભારે બની ગયા. “ઘેટ વોઝ હૉટ!” એકાએક હું ઉત્તેજિત મૂડમાં આવીને મદહોશી ઘૂંટાતા અવાજમાં બોલી, “સાહિલ, તારી વાત સાંભળીને હું એક્સાઈટેડ ફીલ કરવા લાગી છું.”

“ચાલ એક ગેમ રમીએ.” સાહિલ ઉત્સાહિત અવાજમાં ટટ્ટાર થઈને બેઠો, “ટ્રુથ ઓર ડેર—પણ એક દ્વિસ્ત સાથે.”

“દ્વિસ્ત? ટ્રુથ ઓર ડેર તો સિમ્પલ હોય છે. એમાં દ્વિસ્ત કેવો?”

“દ્વિસ્ત એ છે કે આપણે ફક્ત ડેર રમીશું.

“હમ્મ.”

“તું મને ડેર આપીશ અને પછી હું તને ડેર આપીશ.”

“ઓકે.”

“જે ‘ના’ પાડશે તે જીવનભર લૂઝર કહેવાશે.”

આ સાંભળીને હું હસી પડી. “યુ આર કેઝી.”

“આઈ નો. કમ ઑન, યુ ગો ફર્સ્ટ.”

“ઓકે. હું તને ડેર આપું છું: તીખાતમતમતા 10 મરચા એક પછી એક ચાઈને ગળા નીચે ઉતાર. અત્યારે હાલ. મારી સામે.”

“આ ડેર તો સાવ સહેલું છે.” તે હસી પડ્યો.

“સહેલું હોય તો ખા. આ મારું ડેર છે.”

~ વર્તમાન ~

“તો પછી એણે તારી સામે દસ મરચાં ખાધા?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે જિજ્ઞાસુ થઈ પૂછ્યું.

“હા સર, ખાધા.” મેં ગભરાયેલા અવાજમાં કહ્યું. “શરૂઆતમાં આ રમત ખૂબ જ સિમ્પલ શરૂ થઈ હતી. મરચું ખાઓ, કોકરોચ પકડો. પરંતુ ધીમે ધીમે ડેર વધતા ગયા, એમ એમ વધુ ગંભીર અને જોખમી બનતા ગયા.”

.

~ બેકસ્ટોરી ~

“ઓકે.” સાહિલે મને ડેર આપતા જણાવ્યું, “તારા એક્સ-બોયફ્રેન્ડને કૉલ કર અને કહે કે, તું હજુ તેને પ્રેમ કરે છે...”

“વહોટ?” હું ચોંકી ઊઠી.

“યસ. અને પછી તેનો નંબર બ્લોક કર.”

“ના ના ના... હું આ નહીં કરી શકું.” મેં બંને હાથ અદ્ધર કરી દીધા. “આર યુ ગૉન ટોટલી કેમી?”

“જો તું ના કહીશ, તો જીવનભર લૂઝર કહેવાઈશ. વિચારી લે...”

“લીસન, યુ આર હોરીબલ, ઓકે?” હું ખિન્ન થઈ ઊઠી, “વી બૉથ હેડ રિઅલી મેસ્ડ અપ રિલેશનશિપ. મારે દફન કરેલા મડદા પાછા જીવિત નથી કરવા. આઈ કેન નૉટ એન્ડ વિલ નૉટ ડુ ઈટ...”

“કમ ઑન! આઈ નો યુ કેન ડુ ઈટ. બસ એક વાક્ય કહીને તરત કૉલ કટ કરીને એનો નંબર બ્લોક કરી દેજે... ડેર કહ્યું છે તો થોડી હિંમત તો દેખાડવી જ પડેને... ડોન્ટ બી લૂઝર. કમ ઑન...” તેણે મને પ્રોત્સાહિત કરવાની પૂરી કોશિશ કરી.

થોડા લાંબા મૌન બાદ, મેં ઊંડો શ્વાસ લીધો. મનોમન વિચારણા કરીને બોલી, “ઓકે. ઠીક છે, હું કરું છું.”

“લીસન. મારો કૉલ કટ ના કરતી. મ્યૂટ પર મૂકી દેજે. હું એનું રીએક્શન સાંભળવા માગું છું.”

બીજી જ ક્ષણે મેં મારા એક્સ-બોયફ્રેન્ડને કૉલ કર્યો. રાતના 2:30 વાગ્યા હતા. 10-12 રિંગ્સ પછી, બીજે છેડે કૉલ ઉપડ્યો. ઊંઘમાં અવાજ આવ્યો, “હેલો...”

“હેલો. સંજીવ? હું આરુષિ બોલું છું.”

“હા આરુષિ.” તે ઊંઘરેટા અવાજમાં બોલ્યો, “અત્યારે? અડધી રાત્રે કેમ કૉલ કર્યો? બધું બરાબર તો છે ને?”

“હા.” મેં જરા ખચકાટ સાથે કહ્યું. “સાંભળ સંજીવ, મારે તને એક વાત કરવી છે.

હું-હું હજુ પણ તને પ્રેમ કરું છું.”

“વહોટ??” બીજે છેડે સંજીવનો ચોંકી ઊઠતો અવાજ સંભળાયો. “આરુષિ, હું પણ તને ભૂલી નથી—”

તે આગળ બોલે એ પહેલાં મેં તરત જ કોલ કટ કરી નાખ્યો. હું અને સાહિલ ખડખડાટ હસી પડ્યા.

“ઓહ ગોડ! આરુષિ, બિયારો સંજીવ. હવે આખી રાત તારા વિચારોમાં જાગતો પડ્યો રહેશે.”

“તું બહુ બદમાશ છે, સાહિલ.” મેં મીઠો રોષ ઢોળીને સંજીવનો નંબર બ્લોક કરી નાખ્યો.

“વેલ ડન આરુષિ, વેલ ડન. આઈ એમ ઈમ્પ્રેસડ!”

.

~ વર્તમાન ~

“હે ભગવાન, શું ડેરિંગ છે તારામાં?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટર ચોંકીને મારી સામે જોઈ રહ્યા, “સાહિલે કહ્યું અને તે તારા એક્સ-બોયફ્રેન્ડને ફોન કર્યો!”

મેં શરમથી ઝૂકેલા ચહેરે હકારમાં માથું હલાવ્યું.

“મહેતાજી, તમારી દીકરી કેટલા બોયફ્રેન્ડ રાખે છે એ વિશે ક્યારેય ધ્યાન રાખ્યું છે તમે?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે એમને ઠપકો આપીને મારી સામે જોયું, “અને તે તારા બોયફ્રેન્ડ્સ વિશે મમ્મી-પપ્પાને કશું કહ્યું નથી?”

“સર, આરુષિ અમારાથી કંઈ સિક્રેટ રાખતી નથી. અને આ ઉંમરે બોયફ્રેન્ડ હોય એ એકદમ સામાન્ય બાબત છે.” પપ્પાએ મારી તરફદારી કરી. “તમે આગળ સાંભળો. બોલ બેટા આગળ...”

“સર, સાહિલનો આગલો ડેર વધુ શૉકિંગ હતો...” મેં ગભરાઈને ક્ષોભથી નજર નીચી કરી લીધી.

“શું હતો એનો ડેર?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરની જિજ્ઞાસા વધી ગઈ.

.

~ બેકસ્ટોરી ~

“આરુષિ, આઈ એમ હન્ડ્રેડ પર્સન્ટ શ્યોર. મારો આ ડેર તું નહીં કરી શકે.” સાહિલે મારી સામે પડકાર ફેંક્યો.

“કેમ નહીં કરી શકું?” મેં તરત પડકાર ઝીલતા ટોનમાં તૈયાર બતાવી, “મારામાં હવે

હિંમત આવી ગઈ છે. જસ્ટ શૂટ મી યૉર ડેર.”

“જવા દે યાર. નહીં થાય તારાથી.” તેણે મને ફસાવવા ચાલ ખેલી, “યુ આર નૉટ બોલ્ડ ઈનફ ટુ ડૂ ઈટ. યુ હેવ નો ગટ્સ ટુ એક્સેપ્ટ માય ડેર.”

“એક્સક્યુઝ મી?” હું વધુ છંછેડાઈ પડી, “એકવાર તારો ડેર તો જણાવ.”

“ઓકે. આઈ એમ શ્યોર, મારા ડેરને સાંભળ્યા પછી તું મને જજ કરીશ.”

“હું નહીં કરું જજ. આઈ સ્વેર, બસ!” મેં પડકાર સ્વીકારવાની પૂરી તૈયારી બતાવી, “નાઉ જસ્ટ શૂટ યૉર ડેર.”

“હમ્મ.” તેણે ઊંડો શ્વાસ ભરી કહ્યું “મને...”

“હમ્મ,”

“તારો...”

“હમ્મ,”

“ટોપલેસ ફોટો મોકલ... બ્રા વગરનો. આઈ ડેર યુ.”

હું એનો ડેર સાંભળીને ખરેખર ચોંકી ઊઠી. સાહિલના ચહેરા પર ઉત્તેજિત ભાવ અને હોઠ પર ચાલબાજ સ્મિત નાચી રહ્યું હતું.

થોડીવાર સુધી હું કંઈ બોલી ન શકી. મેં ક્યારેય આવા ‘ડેર’ની અપેક્ષા રાખી નહોતી. હું આ કરી શકીશ કે નહીં તે વિશે મને બિલકુલ ખબર નહોતી.

“મને ખબર જ હતી કે તું આ ડેર એક્સેપ્ટ નહીં કરી શકે.” તેણે હોઠ દબાવીને મને ઉક્સાવી, “ઈટ્સ ઓકે. લિવ ઈટ.”

“સાહિલ, આઈ ડોન્ટ સેન્ડ માય ન્યુડ ફોટોઝ.” મેં હિંમત કરીને કહ્યું.

“આઈ નૉ. યુ આર નૉટ ઘેટ બૉલ્ડ ઈનફ.” તેણે આડકતરી રીતે મને ઉક્સાવવાની ચાલ ખેલી. “હું તો તને ‘અલ્ટ્રા મોડર્ન ગર્લ’ માનતો હતો. પણ તું તો સાવ ટીપીકલ સોયની નીકળી.”

“ઘેટ્સ નોટ ટૂ, સાહિલ.” હું બળવાખોર અવાજમાં બોલી. “હું બિલકુલ ટીપીકલ સોયની નથી, ઓકે?”

“ટીપીકલ સોયની નથી તો પછી સોશિયલ મીડિયા પર liberal feminists હોવાનો દેખાડો કેમ કરે છે?” તેણે હસીને મારી અંદરની બળવાખોર સ્ત્રીને વધુ છંછેડી. “મેં બસ તારી ટોપલેસ ન્યુડ સેલ્ફી માગી છે. મોડર્ન સોયની સ્ત્રી માટે આ કોઈ મોટી વાત નથી.”

હું તેની જાળમાં ફસાવા લાગી.

“બટ ઈટ્સ ઓકે.” તેણે હતાશ ભાવે મોં મચકોડ્યું “યુ શુડ એક્સેપ્ટ ઘેટ, યુ ડોન્ટ હેવ ગટ્સ ટુ સેન્ડ મી યોર ન્યુડ સેલ્ફી. યુ આર નોટ લિબરલ ફેમિનિસ્ટ.”

“ઈટ્સ નૉટ અબાઉટ લિબરલ ફેમિનિસ્ટ ઓર બોલ્ડ ઈનફ, સાહિલ.” મારા ચહેરા

પર ડર, ચિંતા અને ગમગીની ઉતરી આવ્યા. જો હું તેને ન્યુડ સેલ્ફી મોકલીશ તો સોશિયલ મીડિયા પર લીક થઈ જશે એવો અજાણ્યો ડર એકાએક મનમાં ભરડો લેવા લાગ્યો. “મેં મારા ન્યુડ ફોટા ક્યારેય કોઈને મોકલ્યા નથી. મારા એક્સ-બોયફ્રેન્ડને પણ નહીં.”

“એટલે જ તો મેં ડેર આપ્યું હતું. જે કર્યું હોય એ કરવામાં ડેર કેવું?”

“પણ સાહિલ મને ડર લાગે છે.”

“ઘેટ્સ ઘ વ્હોલ પોઈન્ટ ઓફ ધીસ ગેમ. ડરને પડકારવા અને હિંમત કરવા જ તો આ ગેમ રમીએ છીએ.” તેણે હસીને મને ઉક્તિ આપી, “મેં બસ ન્યુડ સેલ્ફી જ કહ્યું છે. હું ફૂલ ન્યુડ ફોટો અથવા વીડિયો પણ કહી શકતો હતો. પણ જો તું આ કરવામાં કમ્ફર્ટેબલ ન હોય અને મોકલવા માગતી ન હોય તો ઇટ્સ ઓકે.”

થોડી વાર સુધી હું કોઈ જવાબ આપી ન શકી. હું ઉત્તેજિત, ભયભીત, ચિંતિત હતી. મારા મનમાં અનેક વિચારો દોડી રહ્યા હતા. હું લિબરલ ફેમિનિસ્ટ છું એ સાહિલની નજરોમાં સાબિત કરવા મારી અંદરની સ્ત્રી બળવા પર ઉતરી આવી હતી.

“ચાલ હવે, મને ઊંઘ આવે છે.” તેણે બગાસું ખાઈને નારાજ અવાજમાં કહ્યું, “હું સૂઈ જાઉં છું. કાલે સવારે વાત કરીએ. બાય.”

“અરે અરે અચાનક શું થયું? તું મારા પર ગુસ્સે છે?” મેં ડિસ્પ્લે પર એના મુખભાવ નિહાળ્યા.

“ગુસ્સે નથી. ડીસઅપોઈન્ટ છું.” તેણે હોઠ દબાવીને ખભા ઊંચક્યા, “ઈટ્સ જસ્ટ—યુ આર મેકિંગ મી ફીલ લાઈક કીપ, યુ નો.”

“નો સાહિલ.” હું થોડી ભાવુક બની ગઈ.

“હું તારા ન્યુડ ફોટા માગતો કોઈ રેન્ડમ છોકરો નથી. મેં વિચાર્યું હતું, આટલા દિવસોની વાતચીત પછી તું મારા પર થોડો વિશ્વાસ મુકીશ, પણ—”

“અફકોર્સ, મને તારા પર વિશ્વાસ છે, સાહિલ.” હું તરત જ વધુ ભાવુક બની ગઈ, “ડોન્ટ બી સિલી, ઓકે? આઈ એમ રિઅલી સૉરી. ડોન્ટ બી એંગ્રી. ઓકે, એક મિનિટ...”

“ઈટ્સ ઓકે. જવા દે, ચાર.”

મેં થોડીવાર કોઈ જવાબ ન આપ્યો. મનમાં એકસાથે ઘણા વિચારો ઘક્કામુક્કી કરતાં હતા.

“ચાલ હવે, કાલે વાત કરીએ.” સાહિલે બંને હાથ ખેંચીને આળસ મરડી, “બહુ મોડું થઈ ગયું છે.”

“સાહિલ, હું મારો ન્યુડ ફોટો નહીં મોકલું.” મેં મોબાઈલ સ્ટેન્ડ પર મોબાઈલ ઊભો કર્યો. “બસ થોડીક સેકન્ડ્સ તારી સામે ન્યુડ થઈશ.”

“આર યુ શ્યોર?” તેના અવાજમાં એકાએક ઉત્સાહ અને અધીરાઈ ઉછળ્યાં.

મેં એક નજર બંધ દરવાજાની સ્ટોપર પર ફેરવીને ડિસ્પ્લે પર સાહિલનો ઉત્સુક ચહેરો નિહાળ્યો. તેની કીકીઓમાં કશુંક હંમેશા માટે બુઢાની જેમ જડી લેવાની અધીરાઈ કુદકા

મારતી હતી. મેં નિચલો હોઠ દાંત વચ્ચે દબાવીને ટોપ ઉતારી દીધું. મારી સફેદ બ્રામાં કેદ ભરાવદાર સ્તન અડધા બહાર દેખાઈ પડતાં હતા, જેને જોઈ હું સાહિલની ઉત્તેજનાનો અંદાજો લગાવી શકતી હતી. મેં પીઠ પાછળ બંને હાથ વાળીને હૂક ખોલ્યું. જિંદગીમાં ક્યારેય રૂબરૂ ન મળેલા પુરુષ સામે અર્ધનગ્ન થતાં હું તીવ્ર ઉત્તેજના સાથે ડરની લાગણી મહેસૂસ કરી રહી હતી. મેં ખભા પરથી બ્રા-સ્ટ્રેપ ઉતારીને બ્રા ખોળામાં મૂકી. સાહિલ સામે હું અર્ધનગ્ન અવસ્થામાં શરમાતા ચહેરે બેઠી હતી.

“OH MY GOSH!” સાહિલ દીવાલનો ટેકો છોડીને ટટ્ટાર બેઠો થઈ ગયો. તે એકીટશે મોટી આંખે મારા સ્તન જોઈ ઉત્તેજક હસી પડ્યો, “I have never seen such a sexy boobs with puffy pink nipples. Play with your boobs, squeeze them... pinch your cute nipples... please, do something naughty for me...”

મેં શરમાઈને એની ખ્વાહિશો પણ પૂરી કરી. સાહિલ મારા ભરાવદાર સ્તનની ગોળાઈ અને ઉઠેલા ઊભાર પરની પિન્ક નિપલ સાથેની છેડખાની જોઈને તત્ક્ષણ ઉત્તેજિત થઈ ઉઠ્યો. એની વિસ્ફુરિત કીકીઓમાં મારા ઉત્તર ઊભારની ગોળાઈ બુટ્ટાની જેમ જાણે જડાઈ ગઈ હતી.

“OH MY GOD, આરુષિ!” તેના અવાજમાં ઉત્સાહ સાથે ન જીરવાય તેવી ઉત્તેજના કૂદતી હતી. “I can't believe what my eyes are seeing right now....”

મેં નિચલો હોઠ દાંત વચ્ચે દબાવીને તરત જ એની સામે બ્રા અને ટોપ પહેરી લીધા. વાળ સરખા કરીને મેં લજ્જા ભાવથી પૂછ્યું “You like it?”

“NO... I LOVED IT...!!” તેણે આશ્ચર્યચકિત થઈ બંને હાથ માથા પર મૂકી દીધા. થોડીક પળો પહેલાં તેણે મારું જે રૂપ જોયું એની પર હજુ પણ તે વિશ્વાસ કરી શકતો નહોતો. “આરુષિ... યાર, યુ આર લૂકિંગ સો ગોર્જિયસ! કપડાંની અંદર પણ તું આટલી બેહદ સુંદર દેખાતી હોઈશ એવી મને જરાય કલ્પના નહોતી. I feel so lucky right now! Your big boobs look so spongy soft, yet so firm and sexy. I wish I could squeeze your boobs and suck your puffy pink nipples.”

“Okay okay...” હું ઉત્તેજિત થઈ ઊંડો શ્વાસ લઈને બોલી, “હવે તારો વારો છે. તારે પણ મારી સામે ન્યુડ થવું પડશે. Now it's my dare to you...”

“WHAT??” તે ખૂલીને આશ્ચર્ય પામી હસી પડ્યો. “You REALLY want to see my COCK?”

“હવે તો મારી હિંમત વધારી મૂકી છે,” હું ખૂબ જ શરમાતા અંદાજમાં હસી પડી, “...so why not?”

.

~ વર્તમાન ~

“અને પછી એણે પણ એવી ગંદી હરકત તારી સામે કરી?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે ઘૂણાભાવથી મારી સામે જોયું.

મેં ક્ષોભભાવે પાંપણો ઝૂકાવીને માથું ‘હા’માં હલાવ્યું.

“હે ભગવાન! આ યુવા પેઢી કઈ દિશામાં જઈ રહી છે?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે માથું ઘૂણાવ્યું, “બસ આ રીતે તમે એકબીજાની સામે નગ્ન હરકતો કરતાં રહ્યા?”

“ના સર. એ પહેલી અને છેલ્લી વખત વીડિયો કોલિંગ પર કર્યું હતું...” હું નજર ઝૂકાવીને ક્ષોભભાવ નીચે દબાતા બોલી, “પછી અમે બસ એક જ વખત અમારા અર્ધનગ્ન ફોટો એકબીજાને મોકલ્યા. બસ એક જ વખત... એ પણ એણે ડિમાન્ડ કરેલી એટલે મેં મોકલ્યા. મને આવું કરવામાં ગિલ્ટી ફીલ થતું હતું એટલે મેં એને આ બધું કરવાની સાફ ના પાડી દીધી...”

“આવી ગંદી રમતો રમતા તમને શરમ નથી આવતી?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટર ગુસ્સે થઈ તાડૂક્યા, “આવા બેહુદા કામ કરવા માટે માબાપ સ્માર્ટફોન લઈ આપે છે?”

“ભૂલ થઈ ગઈ, સર.” હું શરમથી ઝૂકેલા ચહેરે રડી પડી. મેં પપ્પા સામે જોયું ત્યારે એમણે પણ શરમથી નજર બીજે ફરવી લીધી હતી. “પપ્પા, આઈ એમ રિઅલી સૉરી!”

“આવી ભૂલો થાય જ કેવી રીતે?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટર ફરી તાડૂક્યા, “અમે પણ એક સમયે તમારી ઉંમરના હતા. અમે ક્યારેય આવી ભૂલ કરી નથી.”

“અરે સાહેબ, પણ આપણાં જમાનામાં સોશિયલ મીડિયા અને કેમેરાવાળા ફોન ક્યાં હતા?” પપ્પાએ ફરી મારી તરફદારી કરી.

“હા હવે...”

“અને ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબ, ભૂલ બધાથી થાય છે.”

“ઠીક છે, ઠીક છે...” સબ. ઈન્સ્પેક્ટરે મારી સામે અણગમાથી જોયું, “એક વખત વીડિયો કોલિંગ અને એક વખત ન્યુડ ફોટો મોકલ્યા પછી શું થયું?”

“સર, તે પછી હું એકદમ ક્ષોભ અને અપરાધભાવ અનુભવવા લાગી. મારો ટોપલેસ ન્યુડ ફોટો એની પાસે છે એ વિચાર મને રાત-દિન પજવતો. ક્યાંક ફોટો લીક થઈ જશે એવો ડર સતત સતાવ્યે જતો. બીજે દિવસે મેં કનિકાને બધી વાત કહી...”

.

~ બેકસ્ટોરી ~

“શું?? તું એની સામે વીડિયો કોલિંગમાં ન્યુડ થઈ હતી? અને બીજે દિવસે તો એને ન્યુડ સેલ્ફી પણ મોકલી!?” કનિકા ચોંકીને ગુસ્સે થઈ ઊઠી, “તું પાગલ થઈ ગઈ છે કે શું? તું આટલી મોટી સ્ટુપિડ મિસ્ટેક કેવી રીતે કરી શકે? તારે એની સામે આટલા ઓપન ના થવું જોઈએ. આટલી હિંમત તારામાં આવી ક્યાંથી? ન્યુડ ફોટો મોકલવામાં કેટલું જોખમ હોય છે એનું જરાય ભાન નહોતું તને?”

“વીડિયો કૉલિંગમાં અમે બંને એકબીજા સામે ન્યુડ થયા હતાં. બીજે દિવસે એણે મને સામેથી એનો ‘ડિક પિક’ મોકલ્યો. પછી એણે મને ખૂબ રિક્વેસ્ટ કરી મારો ટોપલેસ ફોટો મોકલવા. હું એને નારાજ કરવા નહોતી માંગતી, યાર... અમે બંનેએ એકબીજાના ન્યુડ ફોટા જોયા. Tit for tat થઈ ગયું.” મેં ખભા ઊંચકીને ખુદને દિલાસો આપતા કહ્યું “આઈ ગેસ, આજની વર્ચ્યુઅલ ડેટિંગમાં આ એક નવું રિચ્યુઅલ છે...”

“આ રિચ્યુઅલ સાવ વાહિયાત અને સ્ટુપિડ છે, સમજી!” તે લગભગ મારા પર ચિલ્લાઈ, “આઈ હોપ કે, તારી આ ભૂલ તને મોઢી ના પડે. નહીં તો તું કોઈને મોઢું બતાવી નહીં શકે.”

“યાર, કનિકા, આવી નેગેટિવ વાત ના કર...” હું લગભગ રડમસ થઈ ગઈ, “તું મારી બેસ્ટ ફ્રેન્ડ છે. મને સાહિલ પર ભરોસો છે, તે એવું ક્યારેય ના કરી શકે, તે મારો ભરોસો તોડી શકે નહીં. મને તેના પર પૂરો વિશ્વાસ હતો કે તે મારો ટોપલેસ ફોટો કોઈને પણ મોકલશે નહીં.”

“તેં ન્યુડ ફોટો મોકલતા પહેલાં એક વાર પણ વિચાર્યું નહીં કે, જો એ તારા ન્યુડ ફોટો સોશિયલ મીડિયા પર અને તારા પેરેન્ટ્સને મોકલી દેશે, તો કેવી પરિસ્થિતિ સર્જાઈ શકે?”

“પણ તે એવું શું કામ કરે?” હું એવી શક્યતા કલ્પવા માનસિક રીતે બિલકુલ તૈયાર નહોતી.

“અરે પાગલ છોકરી! કોઈના પર એટલો ભરોસો ના કરવો જોઈએ. હવે તેને કોલ કર અને કહે કે તારો ટોપલેસ ફોટો અત્યારે જ ડિલીટ કરી દે. પરમેનન્ટલી! નહીંતર તું પોલીસ પાસે જઈશ. કર કોલ...”

“ઓકે ઓકે, હું કોલ કરું છું. કામ ડાઉન. બાય.”

“વાત કર્યા પછી મને તરત જ કૉલબેક કરજે, ઓકે?”

કનિકાનો કોલ કટ કરીને મેં સાહિલને કોલ કર્યો, પણ તેણે ઉપાડ્યો નહીં. મેં એને ઘણી વખત કોલ કર્યા, પણ તેણે મારો એક કોલ ઉપાડ્યો નહીં. હું તેને આખો દિવસ કોલ અને મેસેજ કરતી રહી, પણ તેણે ન તો કોલ ઉઠાવ્યો કે ન તો મેસેજનો રિપ્લાય આપ્યો. હું હવે ડરી ગઈ. ભીતરમાં દબાવેલો ભય હવે મને દબોચવા લાગ્યો. કનિકાએ જે કહ્યું તે કદાચ સાચું તો નહીં પડે? મેં તેને વૉઈસ નોટ્સ મોકલી.

- સાહિલ. હાય, તું મારો ફોન કેમ ઉપાડતો નથી? આર યુ ઓકે? પ્લીઝ કૉલ મી બેક.

- સાહિલ, પ્લીઝ મારો છેલ્લી રાતનો ફોટો ડિલીટ કરી નાખ, મેં તારો ફોટો પણ ડિલીટ કરી નાખ્યો છે. *Just call me ASAP, man!*

- સાહિલ હવે હું બહુ ચિંતિત છું. તું મને એવોઈડ કેમ કરે છે?

.

~ વર્તમાન ~

“ઓણે પછી કોઈ કોલ કે મેસેજ ના કર્યો?” સબ. ઈન્સ્પેક્ટર અધીરાઈવશ પૂછી બેઠાં.

“ના સર. એ દિવસે કોઈ કોલ કે મેસેજ ના કર્યો.” મેં ગભરાઈને જવાબ આપ્યો, “બીજે દિવસે સવારે 7 વાગ્યે ઓણે મને મેસેજ કર્યો.”

“શું મેસેજ કર્યો?” જવાબ જાણવા તેમની અધીરાઈ વધી ગઈ.

.

~ બેકસ્ટોરી ~

સાહિલે એ દિવસે સવારે 7 વાગ્યે મને મેસેજ કર્યો. મેસેજ જોઈને મારા મગજમાં દોડતું લોહી જાણે થીજી ગયું! આંખો આગળ અંધાપો છવાઈ ગયો. મેસેજમાં તેણે મારો ટોપલેસ ફોટો અને પહેલી વખત વીડિયો કોલિંગ વખતે અર્ધનગ્ન થઈ હતી એ ક્લિપ મોકલી હતી. તેણે વીડિયો કોલિંગ વખતે સ્ક્રીન રેકોર્ડિંગ કરી દીધું હતું... તેણે મેસેજમાં લખ્યું હતું: *How much of these two?*

હું મૂંઝાઈ ગઈ. દિમાગ ચકરાઈ રહ્યું હતું અને મન વિચાર કરવા સુન્ન પડી ગયું હતું. મેં મારી જાતને સમજાવવાની વ્યર્થ કોશિશ કરી કે, સાહિલ કોઈ સ્ટુપિડ મજાક કરે છે. મેં તેને રિપ્લાયમાં લાર્કિંગ ઈમોજી મોકલી.

થોડી વાર પછી તેનો મેસેજ આવ્યો: ₹5 lakh

પાંચ લાખ! મારા પગ તળેથી જમીન સરકી ગઈ. આખા શરીરમાંથી તમામ ઊર્જા જાણે નિયોવાઈ ગઈ. મને લાગ્યું હવે મારાથી આ મજાક વધુ સહન નહીં થાય. હું બેહોશ થઈને ઢળી પડીશ. મેસેજના રિપ્લાયમાં શું લખવું એ હું વિચારી રહી હતી ત્યારે ડિસ્પ્લે પર કનિકાનો કોલ આવ્યો. મેં તરત કોલ ઉપાડ્યો.

“આરુષિ,”

મને તેના અવાજમાં ગભરાહટ સંભળાયો, “શું થયું?”

“સાહિલે હમણાં જ મને ડીએમ કરીને તારો ન્યુડ ફોટો અને એક ક્લિપ મોકલી છે.”

“વહોટ???” હું ચોંકી ઊઠી. બિસ્તર પરથી ઊભા થવા મારા પગમાં હિંમત તૂટી ગઈ હતી.

“હા. એ વીડિયો કોલિંગ ક્લિપમાં ઓણે એનો ફોટો બ્લર કરી દીધો છે.”

હું કપાળે હાથ મૂકી જાતને સંભાળવા કોશિશ કરવા લાગી. હું ભયભીત થઈને લગભગ ૨૬વા જેવા અવાજમાં બોલી, “ઓહ ગોડ, કનિકા. મને લાગે છે કે તે મને બ્લેકમેલ કરી રહ્યો છે.”

“વહોટ?”

“હા. તેણે મને પણ ફોટો અને ક્લિપ મોકલીને એક મેસેજ કર્યો છે.”

“કેવો મેસેજ? શું લખ્યું છે?”

“તેણે ₹5 lakh લખ્યું છે. આઈ થિંક, તે કહેવા માંગે છે કે, જો હું તેને ₹5 lakh નહીં આપું તો તે દરેકને મારો ટોપલેસ ફોટો અને ક્લિપ મોકલી દેશે; અને હું કોઈ સંજોગોમાં આવું થવા નહીં દઉં.” હું ધ્રૂસકું મૂકી રડી પડી, “મારું દિમાગ ઘૂમી રહ્યું છે. હું પાગલ થઈ જઈશ, કનિકા. હું મારા મમ્મી-પપ્પાનો સામનો કેવી રીતે કરીશ?”

“રડવાનું બંધ કર, આરુષિ.”

“હવે હું શું કરું?” મેં રડતાં રડતાં પૂછ્યું

“સાંભળ. તું પણ એને મેસેજ મોકલ અને કહે કે, તું પણ તેનો ન્યુડ ફોટો ઇન્ટરનેટ પર લીક કરી દઈશ.”

“પણ મેં તેના ફોટા ડિલીટ કરી દીધા છે.”

“ઈટ્સ ઓકે. હું તને જે સોફ્ટવેર મોકલું છું તે લેપટોપમાં ડાઉનલોડ કરીને ઇન્સ્ટોલ કર. તારું આઈડી પાસવર્ડ એન્ટર કરીને તેમાંથી ડિલીટ કરેલ ફોટો તું ફરીથી રિકવર કરી શકે છે. તે ફોટો ડાઉનલોડ કર અને પછી તેને મોકલ.”

મેં કનિકાએ ઇ-મેઈલ કરેલું સોફ્ટવેર ડાઉનલોડ કરીને લેપટોપમાં ઇન્સ્ટોલ કર્યું, અને સાહિલની ડિક પિક રીકવર કરી અને એ ફોટો તેને મોકલ્યો અને નીચે લખ્યું:

- તારો ફોટો મારી પાસે પણ છે. જો તું મારો ફોટો ઇન્ટરનેટ પર ફરતો કરી શકે છે, તો હું પણ તારો ફોટો ઇન્ટરનેટ પર ફરતો કરી શકું છું. હું પણ તને જાહેરમાં નગ્ન કરી શકું છું.

ફોટો મોકલ્યા પછી મેં કનિકાને ફોન કર્યો.

“હા, મેં એને એનો ફોટો મોકલી દીધો.” આટલું કહી હું મારી ભૂલનો પસ્તાવો કરી રડી પડી.

“ઠીક છે, ઠીક છે. કામ ડાઉન.”

“કનિકા, તે કંઈ કરશે તો નહીં ને?”

“આઈ હોપ કશું નહીં કરે. ઓણે મેસેજ જોયો?”

“હા, તેણે જોયો. અને જવાબમાં કોઈ લિંક મોકલી છે.”

“શેની લિન્ક છે?”

“એક સેકન્ડ.” મેં એ લિન્ક પર ટપ કર્યું. બ્રાઈઝરમાં એ લિન્કનું વેબપેજ ઓપન થયું. “ઓહ છી છી છી!”

“શું થયું?”

“આ તો કોઈ પોર્ન સાઈટની લિંક છે. ઓહ ગોડ! તેણે ડિક પીક આ પોર્ન સાઈટ પરથી ડાઉનલોડ કરીને મને મોકલી હતી.” મેં કપાળ ફૂટીને નિસાસો નાખ્યો, “શીટ શીટ શીટ! હે ભગવાન કનિકા. હવે હું શું કરું?”

“સાલો હરામી.” તે ગુસ્સે થઈ બોલી, “સાંભળ, તારા ફોટા અને ક્લિપમાં તારો ચહેરો, તારો રૂમ, બધું જ સ્પષ્ટ દેખાય છે.”

“હા ખબર છે મને!” મેં લગભગ ચિલ્લાઈને કહ્યું, “હું મારી જાત પર સખત ગુસ્સે છું. મેં આ મૂર્ખજનક ભૂલ કેમ કરી? મારે એની સામે આટલું ઓપન નહોતું થવું જોઈતું. હવે હું શું કરું, કનિકા?”

“બી બ્રેવ એન્ડ, તારા મમ્મી-પપ્પાને બધું કહી દે. પછી પોલીસ સ્ટેશન જઈને FIR નોંધાવી દે.”

“ઘોટ??” હું ચોંકી ઊઠી, “કનિકા ના. હું એવું ના કરી શકું. હું આ બધું મમ્મી-પપ્પાને ક્યારેય કહી શકું નહીં. તેઓ આ સહન કરી શકશે નહીં. મને બે થપ્પડ મારશે.”

“બેશક મારશે. કદાચ બે નહીં, પાંચ-છ થપ્પડો મારશે. અને બીજું ઘણું સંભળાવશે, પણ તારે માથું નીચું રાખીને બધું સાંભળવું પડશે. સમજી?” તેણે મને સાચી સલાહ આપતા કહ્યું, “હવે જે ભૂલ તો કરી છે, એને તારે ભોગવવી પડશે. પરંતુ આ ભૂલ મોટું સ્વરૂપ લે તે પહેલાં તેના માટે કંઈક કરવું પડશે. પણ જો તું આમ નહીં કરે તો તને ઘણો પસ્તાવો થશે.”

“હું કયા મોંઢે એમને મારી હલકી હરકતો કહીશ?”

“એ જ મોંઢે જે હજુ કાળું નથી થયું.”

“કનિકા, મારામાં સચ્ચાઈ કહેવાની હિંમત નથી.”

“તો એવી હલકી હરકતો કરવાની હિંમત ક્યાંથી લાવી હતી?”

હું બે પળ ચુપ થઈ રડી પડી.

“આરુષિ, આ સમય રડીને હાર માનવાનો નથી, હિંમતથી કામ લેવાનો છે.” તેણે મારામાં જોશ ભરતા કહ્યું, “હવે મારી વાત ધ્યાનથી સાંભળ. તું આ વાતને જેટલી છુપાવે છે, તેટલો જ વધુ પાવર તું સાહિલને આપે છે તને કાબૂમાં રાખવા. એના ઈશારા પર તને નચાવવા. મારા પર વિશ્વાસ કર, અને હિંમત કરી બધું જ તારા મમ્મી-પપ્પાને કહી દે... જો તું આ નહીં કરે, તો તું ખરા અર્થમાં લૂઝર કહેવાઈશ. બોલ હવે, તું આજીવન લૂઝર બનવા માંગે છે કે એને બનાવવા માંગે છે?”

~ વર્તમાન ~

“આખરે મેં કનિકાની વાત માની અને બધી વાત હિંમત કરીને મારા મમ્મી-પપ્પાને કહી દીધી.” મેં ઝૂકેલી નજરે કહ્યું, “મને આ બધી વાત કહેવામાં ખૂબ જ અપરાધભાવ અને શરમ અનુભવાઈ. પછી હું એક શબ્દ પણ ન બોલી. મમ્મીએ મને એક તમાચો મારી દીધો, પણ પપ્પાએ મને ખૂબ સારી રીતે સંભાળી લીધી. તે મને અહીં તમારી પાસે લઈ આવ્યા. FIR નોંધાવવા માટે.”

“સાહિલનો મોબાઈલ નંબર શું છે?” સબ ઇન્સ્પેક્ટરે પૂછ્યું

“એનો મોબાઈલ નંબર મારી પાસે નથી. અમે તો ફેસબૂક અને ઇન્સ્ટા એપ પરથી જ

ચેટ અને કૉલ કરતાં.”

“બહુ શાતિર છે આ સાહિલ.” સબ ઇન્સ્પેક્ટરે કહ્યું, “મોબાઇલ નંબર વિના એનું લોકેશન ટ્રેક કરવું અશક્ય છે.”

“તો હવે એને પકડશું કેવી રીતે?” મેં ચિંતિત થઈ પૂછ્યું.

“આ લોકડાઉનમાં તે કેશ લેવાનું જુગાડ ગોઠવી નહીં શકે. આગલી વખતે જ્યારે સાહિલ તારી પાસે પૈસા માંગે તો કહેજે તું પૈસા આપવા તૈયાર છે. તે ઓનલાઈન ટ્રાન્ઝેક્શનથી પૈસા ટ્રાન્સફર કરવા તને જે ડિટેલ્સ આપે તેના પરથી અમે તેને ટ્રેક કરીને પકડી પાડીશું.” સબ ઇન્સ્પેક્ટરે પેન ડેસ્ક પર મૂકીને કહ્યું, “મહેતાજી, તમે જરાય ચિંતા કરશો નહીં. હવે આ મામલો અમે સંભાળી લઈશું. અમે હવે એ હરામીને છોડીશું નહીં.”

“આભાર સાહેબ, ખૂબ ખૂબ આભાર.”

•

ઘરે પહોંચીને પપ્પાએ મને આલિંગન આપીને કહ્યું, “તું બહુ બહાદુર છે, બેટા. હવે ડરવાની કોઈ જરૂર નથી. પોલીસ આપણી સાથે છે. બધું ઠીક થઈ જશે.”

“પપ્પા, હવે પછી હું આવી ભૂલ ક્યારેય નહીં કરું, જેનાથી તમારું અને મમ્મીનું મોં શરમથી ઝૂકી જાય.” હું ધ્રૂસકું મૂકીને રડી પડી, “તમે મારી તાકાત છો, પપ્પા.”

તેમણે મારા આંસુ લૂછીને કપાળે ચૂમી લીધું, “તું જરાય ચિંતા કરીશ નહીં. જીવનના ગમેતેવા સંજોગોમાં હું હંમેશા તારા માટે ખડે પગ ઊભો છું. જા, તું શાંતિથી સૂઈ જા.”

“આઈ લવ યુ, પપ્પા.” કહીને હું કસીને એમને ભેટી પડી.

•

બીજા દિવસે સાહિલનો ફેસબૂક કોલ મારા પર આવ્યો. હું ચોંકીને તરત બેઠી થઈ કોલ ઉપાડ્યો.

“સાહિલ?”

“બોલ મારી જાન.” તેણે અવાજમાં ભારોભાર નફફટાઈ નિયોવી.

“વ્હોટ ધ ફક્!” હું ગુસ્સે થઈ ગર્જી ઊઠી, “તું તારી જાતને સમજે છે શું? યુ બ્લડી બ્લેકમેલર!”

“હું મારી જાતને બ્લેકમેલર નહીં, એક કૉનમેન માનું છું.”

“આઈ હેટ યુ...”

“ખરેખર તો તારે મારો આભાર માનવો જોઈએ.” તેનું રાક્ષસ જેવું ખડખડાટ હાસ્ય સંભળાયું, “આટલો જલદી કોઈના પર વિશ્વાસ ના મુકાય. મેં તને આ પાઠ શીખવ્યો છે. મારા માટે તારે આજીવન આભારી હોવું જોઈએ.”

“ગેટ આઉટ ઓફ માય લાઈફ!”

“આઈ વિલ. પણ એ પહેલાં મારે પાંચ લાખ રોકડા જોઈએ છે, બીજું કંઈ નહીં.

આવતીકાલે રાત્રે 9 વાગ્યે, તારા ફ્લેટના ટેરેસ પર એક ડ્રોન ઉતરશે. ડ્રોન નીચે એક બોક્સ હશે; એમાં તારે હજારની નોટોની થેલી મૂકી દેવાની છે. જો તે આ વાત કોઈ બીજાને કહી અને પોલીસને જાણ કરી, તો 9:10 વાગ્યે તારો ફોટો ઇન્ટરનેટ પર લીક થઈ જશે.”

“હું કોઈને કહીશ નહીં, સાહિલ. હું પૂરા પૈસા ડ્રોન નીચેના બોક્સમાં મૂકી દઈશ. પણ પૈસા લીધા પછી તું મને ફરીથી બ્લેકમેલ નહીં કરે તેની શું ગેરંટી?” મેં મનમાં ઊઠતો ડર પૂછ્યો, “તેં મારો ફોટો અને ક્લિપ પરમેનન્ટલી ડિલીટ કરી નાખ્યા એની શી સાબિતી?”

“હું તને વચન આપું છું, હવે હું તને પરેશાન નહીં કરું.” તેના અવાજમાં મને ગંભીરતા સંભળાઈ, “આ વખતે તારે મારા પર વિશ્વાસ રાખવો જ પડશે. આ સિવાય તારી પાસે કોઈ વિકલ્પ નથી.”

“ઠીક છે. હું તારા પર વિશ્વાસ મૂકું છું.” કહીને મેં કૉલ કટ કર્યો એની પાંચ જ મિનિટમાં કનિકાનો કૉલ આવ્યો. મેં તરત કૉલ પિક અપ કર્યો.

“એક ગુડ ન્યૂઝ છે તારા માટે!” એના અવાજમાં ઉત્સાહ ઉછળતો હતો. “મેં એ બ્લડી બાસ્ટર્ડનું કરંટ લોકેશન ટ્રેક ડાઉન કરી નાખ્યું!”

“બ્લોટ?” હું ખુશીથી ઉછળી પડી. “રિઅલી?”

“યેસ. તેનું અસલી નામ સાહિલ નહીં, અર્શદ ખાન છે.”

“બ્લોટ?” મને ઝટકો લાગ્યો.

“યેસ! અને તે સેટેલાઈટ એરિયામાં નથી રહેતો. સાયન્સસિટીમાં રહે છે. હું તને એનું કરંટ લોકેશન મેસેજ કરું છું. તું અત્યારે જ આ લોકેશન પોલીસને ફોરવર્ડ કરીને એની તાત્કાલિક ધરપકડ કરવા માટે રિકવેસ્ટ કર.”

“તને પાકી ખાતરી છે તેં ટ્રેક ડાઉન કરેલું લોકેશન એનું જ છે?” મને વિશ્વાસ ન થતાં મેં તેને પૂછ્યું “આઈ મીન, તેં કેવી રીતે એનું લોકેશન ટ્રેક ડાઉન કર્યું?”

“એ મૂરખને મેં એક phony link મોકલી. તેણે લિંક ઉપર ક્લિક કર્યું અને માછલી જાળમાં ફસાઈ ગઈ!” કનિકાની વિજયી હસી મને સંભળાઈ. “મેં તરત એના વાઇફાઈનું IP એડ્રેસ લઈને એની ઓનલાઇન આઇડેન્ટિટી અને લોકેશન ટ્રેક ડાઉન કરી નાખ્યું. હવે એ બ્લડી બ્લેકમેલરની ચારે બાજુથી બરાબરની ફિટ થઈ ગઈ સમજ.”

હું ખુશીથી ખિલખિલાટ હસી પડી. એ બાસ્ટર્ડને જરાય અંદાજો નહોતો કે, મારી બેસ્ટ ફ્રેન્ડ એક સોફ્ટવેર એન્જિનિયર છે. નેટવર્કિંગ એન્ડ હૅકિંગની માસ્ટર છે. હવે સાહિલ પકડાઈ જશે એ વાતે મારી છાતી ઉપરથી જાણે હાથીએ મૂકેલો પગ ઉઠાવી લીધો હોય એવી રાહત પથરાઈ ગઈ. મેં કૉલ કટ કર્યો ને તરત જ કનિકાનો મેસેજ આવ્યો. મેસેજમાં સાહિલનું કરંટ લોકેશન હતું. હું ખુશીથી દોડતી પપ્પા પાસે ગઈ અને તેમને બધી વાત જણાવી.

“હવે ઊંટ પહાડ નીચે આવ્યું!” પપ્પાએ મુઠ્ઠી ભીંસીને દાંત કચકચાવ્યા. “તું એ હરામીનું એડ્રેસ મને સેન્ડ કર. હું હમણાં જ પોલીસને એડ્રેસ સેન્ડ કરીને એ લોકેશન પહોંચી તેની ધરપકડ કરવા માટેની રિકવેસ્ટ મૂકું છું.”

મેં તરત જ એ એડ્રેસ પપ્પાને ફોરવર્ડ કર્યું.

5 કલાક બાદ પપ્પાના મોબાઇલ પર પોલીસ સ્ટેશનથી ફોન આવ્યો. ઇન ચાર્જ પોલીસ ઓફિસર સાથે વાત કરીને પપ્પા અને હું પોલીસ સ્ટેશન જવા નીકળ્યા. મેં ત્યાં જઈને

જોયું તો સાહિલ ઉર્ફ અર્શદ કાળા રંગનું માસ્ક પહેરીને જેલ કોટડીની અંદર ઉભો હતો. હું તેને તરત ઓળખી ગઈ.

“તારા જેવા ધોખેબાજ અને ક્રિમિનલ લોકો આ જગ્યાએ જ આજીવન સડવા જોઈએ!” મેં આવેશમાં આવીને એને મિડલ ફિંગર બતાવી દાંત ભીંસ્યા, “બલડી બસ્ટર્ડ! હવે તું આજીવન લૂઝર કહેવાઈશ!” જો તે જેલમાં ન હોત, તો મેં કમસે કમ એને ત્રણ-ચાર તમાચા ઠોકી દીધા હોત.

“બેટા, કમ ડાઉન.” પપ્પાએ મારા ખભે હાથ મૂકીને મને શાંત પાડી.

“મહેતાજી,” ઇનચાર્જ ઓફિસરે પપ્પા અને મારી સામે વારાફરતી જોઈને કહ્યું, “અમારી ટીમે સાહિલ ઉર્ફ અર્શદ ખાનના ઘરેથી તમામ ઇલેક્ટ્રોનિક અને ડિજિટલ ડિવાઇસ જપ્ત કરીને સાઇબર ટીમને મોકલી દીધા છે. તેમણે બધા જ ડિવાઇસના ડેટા કોઇ પણ રીતે ફરીથી રિકવર ન કરી શકાય તે રીતે પરમેનન્ટલી ડિલીટ કરી દીધા છે. અને તેણે ડિજિટલ ક્લાઉડ ડ્રાઇવની સ્ટોરેજમાં જે કોઇ ડેટા એકઠા કર્યા હતા એ બધા તપાસીને રિસેન્ટલી અપલોડ કરેલા ડેટા પણ ડિલીટ કરી દીધા છે. હવે એ ફોટોસ કે વીડિયો લીક થશે એવી ચિંતા તમે પણ મનમાંથી પરમેનન્ટલી ડિલીટ મારી દો.”

“થેંક્સ સો મચ, સર!” મેં બે હાથ જોડીને તેમનો આભાર માન્યો ત્યારે મારી આંખો આંસુથી ભરાઈ આવી.

ગુના અંગેની જરૂરી કાર્યવાહી કરીને પપ્પા અને હું કલાક પછી ઘરે પાછા આવ્યા.

આ આખી ઘટનામાંથી મને હેમખેમ ઉગારનાર મારી બચપણની સખી કનિકાનો હું જેટલો આભાર માનું એટલો ઓછો છે. મેં એને વીડિયો કૉલ કરીને બધી વાત જણાવી. હું મુસીબતમાંથી બહાર નીકળી ગઈ અને પેલો બાસ્ટર્ડ જેલમાં પુરાઈ ગયો એ વાતે તેણે રાહત અનુભવી. મમ્મી-પપ્પાએ પણ કનિકાનો આભાર માન્યો...

સાંજે ડિનર કર્યા પછી હું મારા રૂમમાં સ્ટડી માટે ગઈ. થોડીક વાર પછી પપ્પાએ દરવાજો નોક કરીને મારી પરમિશન લઈ અંદર આવ્યા. મેં નોટિસ કર્યું કે, તેમના હાથમાં એક પુસ્તક હતું. તે પલંગની કિનારે બેઠા ત્યારે મારી આંખો અને ગળું ભરાઈ આવ્યા.

“પપ્પા, આઈ એમ ટેરિબલી સોરી.” મેં રડતાં રડતાં તેમની માફી માંગી. “આજ પછી હું આવી ભૂલ ક્યારેય નહીં કરું. પ્લીઝ, મને માફ કરી દો.”

“બેટા, જે બન્યું એમાં ભૂલ ફક્ત તારી નહીં મારી પણ છે.” તેમણે મારી આંખોમાં જોઈને કહ્યું, “એક પિતા તરીકે મારી ફરજ હતી કે, તને મોબાઇલ આપતી વખતે આભારી દુનિયામાં થતા ગુનાઓની અને એડિક્શનની ગંભીરતા વિશે સતર્ક કરવાની. જે ઘટના બની એ પછી હવે મારે તને એક બીજી સૌથી અગત્યની વાત કહેવી છે.”

“શું પપ્પા?”

“બેટા, તું ખૂબ સારી રીતે જાણે છે કે, ઇન્ટરનેટ ઉપર જેટલી સારી માહિતી અને કન્ટેન્ટ ઉપલબ્ધ છે; એના કરતાં ઘણું વધારે અશ્લીલ કન્ટેન્ટ પણ ઉપલબ્ધ છે. તારી ઉંમરમાં અશ્લીલ કન્ટેન્ટ તરફ આકર્ષાવું સ્વાભાવિક છે. કદાચ તે એવું કન્ટેન્ટ જાણે-અજાણે કન્ટ્રીયૂમ પણ કર્યું હશે.”

ક્ષોભથી મારી નજર નીચે ઝૂકી ગઈ.

“જો બેટા, એક વાત હંમેશા યાદ રાખજે. જીવનમાં સારા વિચારો, ટેવો અને નીતિ-મૂલ્યોને અનુસરવું એ ડુંગર ચડવા જેવું છે; અને ખરાબ વિચારો, કૂટેવો અને ગેરનીતિને અનુસરવું એ ઢાળ ઉતરવા જેવું છે.”

મેં એમની વાતમાં સહમત થઈને હળવેથી હકારમાં માથું હલાવ્યું.

“બેટા, અશ્લીલ કન્ટેન્ટ એ આભાસી દુનિયાનું સૌથી મોટું ભયંકર દુષણ છે. આ દુષણ જોનારના મનમાં ધીરે ધીરે માનસિક વિકૃતિઓ પેદા કરે છે, અવાસ્તવિક અપેક્ષાઓ અને ફ્રેન્ડ્સીઓ ક્રિએટ કરે છે. સ્ત્રી, સંબંધ અને સેક્સ વિશેના વિચારો તથા માન્યતાઓ ખૂબ ખરાબ રીતે મનિપ્યુલેટ કરી દે છે. જે રીતે તં માની લીધું કે, ન્યૂડ ફોટોસ અને વીડિયો મોકલવા એ આજની વર્ચ્યુઅલ ડેટિંગનું એક નવું રિચ્યુઅલ, નવું નૉર્મ બની ગયું છે. આ વર્ચ્યુઅલ ફ્રેન્ડશિપમાં તારા જેવી અનેક યુવતીઓ પોતાના અંગત ફોટો અને વીડિયો તેમના બોયફ્રેન્ડને મોકલીને ફસાઈ જતી હોય છે. જો એવા અંગત વીડિયો કે ફોટો લીક થાય, તો જાહેરમાં બેઈજજત થવાના ડર અને શરમને લીધે તેઓ સ્યુસાઈડ પણ કરી લેતી હોય છે.”

મેં આંસુ લૂછીને હકારમાં માથું હલાવ્યું.

“બેટા, પોર્નોગ્રાફિક કન્ટેન્ટ એ કોઈ પણ ઉંમરના વ્યક્તિ માટે એક ભયંકર એડિક્શન સાબિત થઈ શકે છે, જે એના જીવનના દરેક આયામો ઉઘઈની જેમ ધીરે ધીરે ખોખલા કરી મૂકે છે. શિક્ષણમાં, કેરિયરમાં, માનસિક-શારીરિક સ્વાસ્થ્યમાં અને રિલેશનશિપમાં પણ ગંભીર સમસ્યાઓ ઊભી કરી શકે છે. એટલે આજે હું તને એક ખૂબ જ અગત્યનું અને મહત્વનું પુસ્તક આપવા માંગુ છું.” તેમણે એ પુસ્તક કાઢીને મને હાથમાં આપ્યું. “બેટા, એક યુવાન લેખકે તારા જેવા જ યુવાનો માટે ‘મોડર્ન ડ્રગ’ નામનું આ અદભૂત પુસ્તક લખ્યું છે. એકદમ રસપ્રદ અને સરળ ભાષામાં વૈજ્ઞાનિક ટ્રિપ્લિકોણથી લખાયેલું આ પુસ્તક ખરેખર તો દરેક ઉંમરની વ્યક્તિએ ખાસ વાંચવા જેવું છે.”

“આ પુસ્તક હું ચોક્કસ વાંચીશ, પપ્પા.” કહીને હું ભાવુક બની ગઈ. “પુસ્તક મને કેવું લાગ્યું એનો રિવ્યૂ પણ તમારી સાથે શેર કરીશ.”

“બેટા, હંમેશા એક વાત યાદ રાખજે. જીવનમાં યાહે ગમે તેવા સંજોગો સર્જાય. તારા પપ્પા હંમેશા તને સપોર્ટ કરવા તારી સાથે ઊભા છે.” કહી તેમણે મને આલિંગીન આપી કપાળે ચુંબન ભરી લીધું, “આઈ લવ યુ, બેટા.”

“I love you too, Dad...” બોલતા મારી આંખોમાંથી આંસુ સરી પડ્યા.
“You are the best dad in the whole world...”

.....

થોડી બેવફાઈ

Hi... મને ઓળખી?

વોટ્સએપ પર એક નંબર પરથી મેસેજ આવ્યો એ જોઈને મેં ઉત્સુકતાથી પ્રોફાઈલ ફોટો જોયો. એક ખૂબસૂરત ચહેરો બંને હાથથી ઢાંકેલો હતો, અને તેણે સ્ટેટેસ પણ શાનદાર મુક્યું હતું...

‘જરૂરી તો નહીં હર ચાહત કા મતલબ ઈશ્ક હો.

કભી કભી અનજાન રિશ્તો કે લિએ ભી દિલ બેચેન હો જાતા હૈ.’

મેં તરત જ મેસેજનો રિપ્લાય આપીને પૂછ્યું:

- કોણ છો તમે? શું હું તમને ઓળખું છું?

- ઓળખતા નથી તો ઓળખી લો. કેમ કે હું તમારી જિંદગીમાં હલચલ મચાવા આવી છું.

- મતલબ તમે એમ કહેવા માંગો છો કે તમે મારી જિંદગીમાં આવી ચુક્યા છો? ક્યારે?

- અત્યારે, આ પળે. જ્યારે તમે મારા વિષે પૂછ્યું

હું સમજી ગયો કે આ યુવતી ઘણી સ્માર્ટ, તેજ અને ચુલબુલી છે. મને ચુપ રહેવાનું જ યોગ્ય લાગ્યું. એટલે મેં કોઈ રિપ્લાય આપ્યા વગર ફોન બાજુમાં મૂકી દીધો. એક મિનિટમાં ફરીથી એક બીજો મેસેજ આવ્યો એ જોઈને હું ઈશ્વર કરી ન શક્યાં.

- કેમ શું વાત છે? તમને મારી સાથે વાત કરવાનું ગમ્યું નહીં કે શું?

- મેં એવું નથી કહ્યું

હું તરત રિપ્લાય આપ્યા વિના ન રહી શક્યો.

- તો પછી હું એવું સમજી લઉં કે તમને મારી સાથે વાત કરવાનું ગમે છે?

- હમ્મ. એવું જ સમજી લો.. તમે કોણ છો એ હવે બતાવો.

- એટલી બધી ઉતાવળ શું છે? શાંતિ બતાવીશ.

યુવતીએ ચૂપી છોડતો સ્માઈલી મેસેજ સાથે મોકલ્યો એ જોઈને મારા હૃદયની ઘડકન વધી ગઈ. હું એ વિચારમાં ડૂબી ગયો કે: ‘આ યુવતી મને પહેલેથી ઓળખે છે કે શું? કદાચ કોલેજની મારી જૂની મિત્ર હોય અને હવે મારી ટાંગ ખેંચી રહી હોય. એવું પણ હોઈ શકે કે, મારી સાળી હોય. ના ના...’ - મેં ફરીથી પ્રોફાઈલ ફોટો જોયો. સાળીના હાથ આટલા ગોરા ને આંગળીઓ આટલી ઘાટીલી નથી. એના નખ તો હંમેશા રંગેલા હોય છે, પણ આ યુવતીના નખ નેલપોલિશ કરેલા નથી. એના ચળકાટ મારતા ગુલાબી નખ જોઈને મને લાગતું હતું કે યુવતીનું સ્વાસ્થ્ય એકદમ તંદુરસ્ત છે. યુવતીએ પોતાનો ચહેરો બંને હાથથી ઢાંકેલો હતો એટલે બરોબર ઓળખાતો નહોતો. ઓફિસના કામમાં ડિસ્ટર્બન્સ ઊભું ન થાય એ માટે મેં મોબાઈલ બાજુમાં ઉંધો મુક્યો. બે જ સેકન્ડ થઈ કે તરત જ મોબાઈલ વાઈબ્રેટ થઈ ઉઠ્યો.

‘કદાચ એ યુવતીનો કૉલ તો નથીને?’ વિચારીને મેં તરત જ ફોન હાથમાં લીધો.

ડિસ્પ્લે પર જોયું તો મારો મૂડ બગડી ગયો. ડિસ્પ્લે પર ‘Wife is calling...’ ફ્લેશ થતું હતું. મેં તરત જ કૉલ કટ કરી નાખ્યો. હજુ માંડ દસ જ સેકન્ડ થઈ હતી કે તરત જ ફરીથી પત્નીનો કૉલ આવ્યો. ડિસ્પ્લે જોઈને મેં નિસાસો નાખીને કોલ ઉઠાવ્યો.

“ચાર 10 મિનિટ પછી કૉલ કરજે.” મેં ધીમા અવાજે ખિન્નતાથી કહ્યું, “અત્યારે હું અગત્યના કામમાં રોકાયેલો છું. એવી તો શું આફત આવી ગઈ છે કે, કૉલ ઉપર કૉલ કર્યે જાય છે?”

મારી પત્ની, મતલબ કે સાધના હંમેશની જેમ મારા ઉપર નારાજ થઈ બોલી ઊઠી, “અરે આ કોઈ રીત છે પત્ની સાથે વાત કરવાની? જો પહેલાં જ ઉપાડી લીધો હોત, તો બીજો કૉલ કરવાની જરૂરત જ ના પડી હોત.”

“પણ તેં હમણાં અડધા કલાક પહેલાં પણ કૉલ કર્યો હતો! તેં વાત કરી લીધી તો પછી હવે શું કામ કૉલ કરીને ડિસ્ટર્બ કર્યા કરે છે?”

“હમણાંથી હું જોઈ રહી છું કે, તમને મારો કૉલ ઉઠાવવો પણ ટૉર્ચર લાગી રહ્યો છે.” તેના અવાજમાં વ્યંગ સાથેની ફરિયાદ સંભળાઈ, “એક સમય હતો જ્યારે મારા એક કૉલની રાહમાં તમે ખાવા-પીવાનું પણ ભૂલી જતા હતા.”

“પ્લીઝ સાધના, તું એટલું તો સમજ હું અહીં કામ કરવા આવું છું. તારું આ લેક્ચર સાંભળવા નહીં. બપોરે લંચ ટાઈમનો બ્રેક પડે ત્યારે મારું મગજ ખાજે. હવે મહેરબાની કરીને ફરીથી કૉલ ના કરતી.” આટલું કહીને મેં સામેથી સાધના કશું બોલે એની રાહ જોયા વિના તરત કૉલ કટ કરી નાખ્યો.

હું માથું પકડીને બેસી ગયો. ક્યારેક કેટલાંક સંબંધ ગળાનો પથ્થર બની જાય છે. એને ઉપાડીને ફરવું મજબૂરી બની જાય છે. અને કેટલાક નવા સંબંધો અજનબી હોવા છતાં પ્રિયજન કરતાં પણ પ્યારા લાગવા લાગે છે. જ્યારે પ્રિયજનની વાતો અને હાજરી પરેશાન કરવા લાગે, ત્યારે એ સમયે અજનબીનો સાથ જિંદગીમાં મરહમનું કામ કરે છે. ફરીથી ખૂલીને જીવવાનો નવો ઉત્સાહ અને નવું કારણ મળી જાય છે. એવું નથી કે, હું મારી પત્નીને પ્રેમ નથી કરતો. વાત એમ છે કે, કેટલીક વાર સંબંધોમાં એવો સમય આવે છે જ્યારે જરૂરતથી વધુ દખલઅંદાજી અકળામણ લાગવા લાગે છે. પ્રેમ એ સારી વાત છે, પરંતુ પઝેસિવનેસ નહીં. હદથી વધુ પઝેસિવનેસ સંબંધમાં બંધનરૂપ લાગવા લાગે છે; અને ત્યારે સંબંધ ભાર રૂપ બની જાય છે, મનમાં ખાલીપાનું ઘર કરી જાય છે.

મારી જિંદગીમાં પણ આવો જ સમય હતો અને આ ખાલીપાને ભરવા માટે અચાનક એ અજાણી યુવતીની દખલ મને ગમવા લાગી. જિંદગીમાં એક નવો અધ્યાય ખૂલ્યો હતો. મનમાં નવી ખ્વાહિશો અજીબ બેચેની પેદા કરી રહી હતી. એકવાર ફરીથી જિંદગી પ્રત્યે મારી રુચિ વધવા લાગી હતી. દિલો-દિમાગમાં વારે વારે એ યુવતીનો ખ્યાલ ઉમડતો રહેતો હતો કે, ક્યારે એનો મેસેજ આવે અને મારી ઘડકનોને બહેકવાનો મોકો મળે.

- Hi... શું વિચારી રહ્યાં છો?

અચાનક ફરીથી એ જ યુલબુલી યુવતીના મેસેજે મારા હોઠ પર મુસ્કાન વિખેરી દીધી. મારા બંને અંગૂઠા તરત જ સ્ક્રીન ઉપર ટાઈપ કરવા ઉત્સુક થઈ ઊઠ્યા.

- બસ તને યાદ કરી રહ્યો હતો.

- હા, એ તો છે જ... હું જાણું છું કે હું જ એવી બલા. એક વાર કોઈની જિંદગીમાં

આવી ગઈ તો પછી જલ્દી જતી નથી.

એનો મેસેજ વાંચીને હું હસી પડ્યો. મેં મનોમન વિચાર્યું: ‘આ યુવતી કેટલી સહજ અને મજેદાર વાતો કરે છે.’ મેં ફરીથી હસતાં હોઠે ટાઈપ કરીને પૂછ્યું:

- તો આ બલોનું કોઈ નામ તો હશે ને?

- હા. કલ્પના.

નામ જણાવ્યું એની સાથે જ તેણે એક ખૂબસૂરત શાયરી મોકલી.

मुसाफ़र इश्क़ की हूं मैं

मेरी मंज़िल मुहब्बत है,

तेरे दिल में ठहर जाऊं

अगर तेरी इजाज़त है।

હસીન જજબાતોથી છલકાતી શાયરી મેં ઘણી વાંચી હતી, પણ આ યુવતીના શબ્દોમાં પ્રેમની નવી જ તાજગી અને ખુશ્બુ મહેસૂસ કરી. પછી હું પણ શાયરીનો જવાબ શાયરીથી આપવા લાગ્યો.

तुम्हे देखा तुम्हे चाहा तुम्ही को दिल भी दे दिया

अब अरमान है इतना कि तुम मेरे सामने आओ

कुछ तुम कहो कुछ हम कहें इकरार हो जाए

मिट जाएं सारी दूरियां और प्यार हो जाए

વર્ષો પહેલાં જ્યારે હું સાધનાના પ્રેમમાં પડેલો ત્યારે પણ આવી જ શાયરીઓ લખતો હતો. કલ્પનાને લીધે આજે ફરીથી મારી અંદરનો સુષુપ્ત ગાલિબ પુનઃજીવિત થઈ ઉઠ્યો હતો.

અમે બંને મોડે સુધી ચેટિંગ કરતા રહ્યા. મારું મન આનંદથી નાચી રહ્યું હતું. એ યુવતીની અજાણી મીઠી-મીઠી વાતો મારા દિલોદિમાગને પ્રેમથી ભીંજવા લાગી હતી. તેની વાતો આટલી મીઠી છે, તો તેનો અવાજ કેટલો મીઠો હશે એ સાંભળવાની ઈચ્છા મારા અંતરમાં ઉઠવા લાગી.

એકદમ બિન્દાસ અંદાજમાં વાતો કરતી આ યુવતીનો મારી જિંદગીમાં હસ્તક્ષેપ વધતો ચાલ્યો. રોજ એના મેસેજથી મારી સવાર પડતી અને સાંજ આથમતી. ક્યારેક ક્યારેક તે ખૂબ અજીબ પ્રકારના મેસેજ મોકલતી. ક્યારેક કહેતી કે, ‘તમે જિંદગીમાં મારી શું જગ્યા વિચારી રાખી છે?’ તો ક્યારેક પૂછતી કે, ‘આપણો સાથ થોડી પળોનો જ રહેશે કે પછી જનમ-જનમનો?’

એક વાત હું નોંધી રહ્યો હતો કે મારી પત્ની સાધના હવે મારા ઉપર વધુ શકભરી નિગાહ રાખવા લાગી હતી. તે મને એવી નજરથી જોતી જાણે મારા મનમાં ચાલી રહેલા વિચારોનો તાગ લેવા મથતી હોય.

એક દિવસ તો હું ચેટિંગ પર વ્યસ્ત હતો ત્યારે તેણે મારો મોબાઈલ હાથમાંથી રીતસર ઝૂંટવીને ચેક કરવા લાગી. સારું હતું કે મેં પાસકોડ બદલી દીધો હતો એટલે તે મારા મેસેજ્સ વાંચી ન શકી, નહીંતર ત્યારે મારી બધી પોલ ઉઘાડી પડી જાત. અમારા ઝઘડા વચ્ચે અચાનક

જ મારા ઓફિસના કલીગનો કૉલ આવ્યો એટલે મેં તરત જ મેસેજીસની બધી વાતો તેના ઉપર ઢોળીને વાત ત્યાં જ રફેદફે કરી દીધી.

હું રોજ રાત્રે ઓફિસથી મોડો આવવા લાગ્યો. ઘરમાં પ્રવેશતા જ સાધના હજાર સવાલ પૂછવા લાગતી. દેખીતી વાત છે કે મારી અંદર ગુસ્સો ભભૂકી ઊઠતો. એક દિવસ હું ગુસ્સામાં આવીને ગર્જી ઉઠ્યો, “હું તો તારો ક્યારે એક-એક મિનિટનો હિસાબ રાખતો નથી કે, તું ક્યાં જાય છે? કોને મળે છે?”

“તો ખબર રાખો ને અતુલ! હું આ તો ઈચ્છુ છું.” તે ઉશ્કેરાઈને બોલી.

JOIN CHANNELS

.....
[HTTPS://T.ME/EBOOKSIND](https://t.me/ebooksind)

[HTTPS://T.ME/BOOKS_KHAZANA](https://t.me/books_khazana)

[HTTPS://T.ME/GUJARATIBOOKZ](https://t.me/gujaratibookz)

[HTTPS://T.ME/MARATHIBOOKZ](https://t.me/marathibookz)

“જો સાધના, તારી આવી પઝેસિવનેસ મને જરાય પસંદ નથી.”

“પ્રેમમાં પઝેસિવનેસ જ જરૂરી છે, અતુલ.” સાધનાના અવાજમાં ભાવુક્તાની ભીનાશ ભળી. તેની મોટી મોટી આંખોમાં ઝળઝળિયાં ઊભરાયા. “પઝેસિવનેસ હોય તો જ ખબર પડે કે, પરસ્પર કેટલો પ્રેમ છે?”

“હું તારી આ ખોખલી ફિલોસોફી સાથે સંમત નથી. લગ્નના શરૂઆતના સમયમાં પઝેસિવનેસ હોય એ તો સમજાય છે, પણ લગ્નના થોડા વર્ષો પછી ‘પર્સનલ સ્પેસ’ વધુ જરૂરી હોય છે, સાધના. હું શું કરું છું? કોની સાથે વાત કરું છું? મનમાં કયો વિચાર ચાલે છે? આ બધું હું તારી સાથે શેર ન કરી શકું. તારે બસ મારા ઉપર વિશ્વાસ રાખવો પડે. તારી પઝેસિવનેસ એ પ્રેમ નહીં, પણ તને મારા પર વિશ્વાસ નથી એ વાતની શંકા બતાવે છે. સંબંધમાં પઝેસિવનેસ નહીં, વિશ્વાસની વધુ જરૂર હોય છે, સમજી?”

“સાચું બોલો. તમારું કોઈની સાથે અફેર તો નથી ને?” તેણે રડમસ થઈ પૂછ્યું.

“જો સાધના, તું મારા ઉપર આ રીતે શક કરવાનું બંધ નહીં કરે તો એક દિવસ મને ગુમાવી બેસીશ.” મેં ગુસ્સામાં આવીને કહી નાખ્યું. સાધના સ્તબ્ધ થઈ મને જોઈ રહી. એની મોટી મોટી આંખોમાંથી ડબ ડબ કરતાં આંસુ ટપકવા લાગ્યા. તે ગુસ્સે થઈ ત્યાંથી ચુપચાપ જતી રહી. હું પણ ગુસ્સામાં ઓફિસ જતો રહ્યો, પરંતુ આખો દિવસ મારા મનમાં હું સાધનાની આંખોમાં આંસુ લાવ્યો એ વાતનો અપરાધબોધ હેયે ડંખતો રહ્યો.

‘મારે એના ઉપર ચિલ્લાવું નહોતું જોઈતું.’ મેં મનોમન ખુદને કહ્યું. મારું હૃદય સાધનાને મેસેજ કરીને માફી માંગવા જોર કરતું હતું, પરંતુ મારો પુરુષ અહમ પણ મને રોકી રહ્યો હતો. હું ઓફિસની ડેસ્ક પર લૅપટૉપ ખોલીને ચુપચાપ કામ કરવા લાગ્યો. એ દિવસે મેં સાધનાને ન કોઈ કૉલ કે મેસેજ કર્યો, કે ન સાધના એ મારો સંપર્ક કરવાની કોશિશ કરી.

એ દિવસ પછી પણ સાધનાની મારા ઉપર શક કરવાની આદત એવી ને એવી જ

રહી.

એક બાજુ મારી જિંદગીમાં નવો પ્રેમ પામવા માટેનો દરવાજો ખૂલ્યો હતો. કલ્પના હવે રોજ રોમૅન્ટિક શાયરીઓની સાથે સાથે રોમૅન્ટિક વીડિયો અને મજેદાર જોક્સ પણ શેર કરવા લાગી હતી. ક્યારેક ક્યારેક મને ગુસ્સો આવતો કે કલ્પનાનો મેસેજ વાંચતા ને રિપ્લાય કરતા હું આટલો ભયગ્રસ્ત કેમ રહું છું? નિશ્ચિત થઈને કલ્પના સાથે ચેટિંગ કરવાનો આનંદ કેમ નથી ઉઠાવી શકતો? દેખીતી વાત છે કે, ચોરીછુપે કોઈપણ કામ કરવામાં આવે તો મનમાં ગભરાહટ તો રહે જ. મારી સાથે પણ આવું જ થતું હતું. ખરેખર જોવા જઈએ તો હું એક રીતે મારી પત્નીનો વિશ્વાસઘાત કરતો હતો; અને આ વાતનો અપરાધબોધ મને હતો.

એક દિવસ કલ્પનાએ મને રોમૅન્ટિક વીડિયો શેર કર્યો, ત્યારે સાધનાએ મારી પાછળથી લેપટોપની સ્ક્રીન પર નજર નાંખી. લેપટોપની સ્ક્રીન પર એનું પ્રતિબિંબ જોઈ હું તત્ક્ષણ સાવધ થઈ ગયો. હું તરત જ લેપટોપનું સ્લાઈડર નીચે દબાવી બાલ્કનીમાં જતો રહ્યો. તે ખિન્ન ચહેરે અને વેધક નજરે મને એવી રીતે જોઈ રહી જાણે ભસ્મીભૂત કરી મૂકવા માંગતી હોય.

વીડિયો ડાઉનલોડ કરીને મેં આજુબાજુ નજર ફેરવી. કોઈ જોતું નથી એ વાતે જ્યારે હું નિશ્ચિત થઈ ગયો, પછી વીડિયો જોવાનો આનંદ ઉઠાવવા લાગ્યો. એ સમયે મારી અંદર અજીબ રોમેન્ટિક અહેસાસ જાગવા લાગ્યો. મન તો થયું કે, તે યુવતીને બાહોમાં ભરીને તેને ચૂમીઓથી ભીંજવી દઉં. પણ તરત મન ઉપર સંયમની લગામ પહેરાવીને હું અંદર જતો રહ્યો.

કચરો વાળતી વખતે અને પોતું કરતી વખતે સાધનાની નિગાહ મારા પર ફરતી, ત્યારે એવું લાગતું જાણે યુદ્ધમાં ટૅન્કનું નાળયું મારા પર અટેક કરવા નિશાન લેતું હોય. તેની નજર ચુકાવીને હું લેપટોપની સ્ક્રીન તેને ન દેખાય તે રીતે ગોઠવાતો. આજે જાગેલા રોમૅન્ટિક અહેસાસથી મને નવાઈ લાગી. એક સમય હતો જ્યારે સાધના મારી જિંદગીમાં હતી ત્યારે હું તેના પ્રત્યે એટલો આકર્ષિત થતો કે, તેને બાહોમાં ભરીને તેને ખૂબ પ્રેમ કરતો. એવું જ વાસનાયુક્ત આકર્ષણ અત્યારે મારી અંદર અજાણી યુવતી તરફ જાગી રહ્યું હતું. એ યુવતીને મારી છાતીમાં ભીંસી લેવા મન રધવાયું બનતું હતું.

રોજ કલ્પનાની નટખટ વાતો અને રોમૅન્ટિક વીડિયોનો મારો વધવા લાગ્યો. તેની સાથે વાત કરતા હું એક અલગ વિશ્વમાં ખોવાઈ જતો. એક અજીબ ઝૂનૂન જાગતું હોય એવું લાગતું હતું કે આ બધું સત્ય નથી. એક બાજુ સાધનાને વિશ્વાસઘાત કરવાનો અપરાધબોધ મારી અંદર ડંખતો હતો, તો બીજી તરફ એક અજાણી યુવતી તરફ વધતા આકર્ષણમાં હું મારી જાતને ખેંચાતી જતી રોકી શકતો નહોતો.

પછી એક દિવસ એક મેસેજ મને ખૂબ બેચેન કરી મુક્યો. કલ્પનાએ મેસેજમાં લખ્યું હતું કે:

- શું આપણા સંબંધમાં હવે એ સમય નથી આવ્યો કે આપણે એકબીજાને મળીને નીકટથી એકબીજાનો અહેસાસ કરીએ.

- હા. જ્યારે તું કહે.

તેના ઈમોજી જોઈને મેં તેજ ઉત્તેજના અનુભવી. મેં મેસેજનો રિપ્લાય કરીને સ્વીકૃતિ આપી દીધી. અચાનક મારા મનમાં અપરાધભાવનો ડંખ વાગ્યો.

‘શું હું આ ઠીક કરી રહ્યો છું?’ - મેં મારી જાતને પૂછ્યું અને સાધના તરફ એક નજર

કરી. સાધના મારી સામે એક નજર કરીને ઉદાસ બેઠી હતી. જાણે તે મારી અંદર શું ચાલી રહ્યું છે તે બધું જાણતી હોય. એને જોઈને મારા મનમાં અજીબ ઉથલપાથલનો અહેસાસ થવા લાગ્યો. તે અચાનક બિસ્તરમાંથી નીકળી મારી પાસે આવી અને ઉદાસીમાં ડૂબેલા અવાજે બોલી:

“મમ્મીને મળ્યે ઘણા મહિના થઈ ગયા. આજે મારું ટ્રેનમાં રિઝર્વેશન કરાવી દો. પંદરેક દિવસ હું ત્યાં રહેવા માંગુ છું.”

એની ઉદાસી જોઈને મારા હૃદયમાં એવો ભાવ પેદા થઈ ગયો કે, એની સાથે વિશ્વાસઘાત કરીને હું બહુ મોટી ભૂલ કરી રહ્યો છું. હું એની ઉદાસીનો દોષી છું. મારું મન વિચારોની અજીબ કશ્મકશમાં ઘેરાઈ ગયું.

જ્યારે સવારે ઉઠ્યો ત્યારે મન શાંત હતું. મોડી રાત સુધી હું કલ્પનાને મેસેજ મોકલીને ઊંઘી ગયો હતો. સવારે જ્યારે મેસેજ વાંચ્યો તો મારા હોઠ પર મુસ્કાન ખીલી ઊઠી. થોડા ગરમ કપડાં પહેરીને હું મોર્નિંગ વોક પર નીકળી ગયો. મોર્નિંગ વોક પરથી પાછો આવ્યો, તો સાધના બિસ્તર પર નહોતી. મેં ઘરમાં બધે જોયું પણ તે કોઈ જગ્યાએ નહોતી. મેં થોડા પરેશાન થઈને ધાબા ઉપર જઈને જોયું તો સાધના ઉગતા સૂરજને જળ અર્પણ કરી રહી હતી. જળ અર્પણ કરીને તે સૂર્યને એકીટશે જોઈ રહી હતી, ત્યારે મેં એને પાછળથી બાહુપાશમાં ભરી લીધી. એણે મારી સામે જોયું તો હું વિચલિત થઈ ઉઠ્યો. તેની આંખોમાંથી આંસુ ઝળહળી રહ્યા હતા. મેં પ્રશ્નવાચક નજરે એની આંખોમાં જોઈને તેને છાતીથી દૂર કરી પૂછ્યું

“શું થયું સાધના? તારી આંખમાં આંસુ?”

સાધના રડતાં રડતાં અચાનક હસી પડી, “તમને તો બેવફાઈ કરતા પણ આવડતું નથી.”

હું ચોંકીને એના મુખભાવ જોઈ રહ્યો.

“મહેબબાને કોઈ એવો મેસેજ કરે કે શું?” સાધના ડુસકાઓ વચ્ચે બોલી. “કાલે રાત્રે તમે શું મેસેજ મોકલ્યો હતો? તમે લખ્યું હતું કે: ‘ડિયર, કલ્પના જિંદગી આપણને ઘણા બધા મોકા આપે છે ખુશી પામવા, જીવનમાં નવા રંગો ભરવા. પરંતુ આવી ખુશી ત્યાં સુધી જ જાયઝ છે, જ્યાં સુધી કોઈ બીજાના આંસુના રસ્તેથી પસાર થવું ના પડે. કોઈકની ખુશી કચડીને પામેલી ખુશીનું કોઈ મહત્ત્વ નથી હતું. પ્રેમને પામવાનો નહીં, પરંતુ બસ મહેસૂસ કરવાનો હોય છે. મેં તારા માટે પ્રેમને મહેસૂસ કર્યો, પરંતુ પ્રેમને પામવાની જીદ હું નહીં કરી શકું. કેમ કે હું મારી પત્નીને વિશ્વાસઘાત નહીં કરી શકું. તું મારા હૃદયમાં ખુશી બનીને રહીશ, પરંતુ તને મારા અંતરની પીડા નહીં બનવા દઉં. તને મળવાનો નિર્ણય મેં પ્રેમના આવેગમાં આવીને લીધો હતો, પરંતુ હવે દિલની વાત સાંભળીને હું ફક્ત એટલું જ કહેવા માંગું છું કે, સંબંધમાં મર્યાદા સમજવી ખૂબ જરૂરી છે. આપણે હવે ક્યારેય નહીં મળીએ. મેસેજ પણ નહીં કરીએ. હવે આપણી બંને વચ્ચેના આ આભાસી સંબંધની પાછળ હું અહીં જ પૂર્ણવિરામ મૂકવા માંગું છું. હું આશા રાખું છું કે, તું મારી મજબૂરી સમજી શકીશ અને તું તારી જાતને પણ મારા લીધે દુઃખી નહીં કરે. કીપ સ્માઈલિંગ.”

મેં ચોંકીને પૂછ્યું “પણ આ વિશે તને કેવી રીતે ખબર પડી?”

“કેમ કે હું જ તમારી કલ્પના પણ છું અને સાધના પણ.” આટલું કહીને સાધના મુસ્કુરાઈને મને કસીને આલિંગી પડી. “મારી શાયરીઓ કેવી લાગી?”

“પ્રેમથી સરાબોર.” હું પણ હસીને તેને કસીને આલિંગી પડ્યો.
આજે મારું મન એકદમ હળવું થઈ ગયું હતું.
આખરે, બેવફાઈના આરોપમાંથી આઝાદ થઈ ગયો હતો ને...

• • • • •

(મૂળ લેખક: ગરિમા પંકજ)
(ભાવાનુવાદ: પાર્થ ટોરોનીલ)

સ્પેશિયલ ડિસ્કાઉન્ટ ઑફર

વાચક મિત્રો, તમે મારા પુસ્તકોની હાર્ડકોપી ઘરે બેઠાં બેઠાં મેળવવા માગતા હોવ, તો મને ઈમેઈલ દ્વારા કે સોશિયલ મીડિયા દ્વારા સંપર્ક કરી શકો છો. અમે ‘સ્પેશિયલ ડિસ્કાઉન્ટ’ સાથે તમને પુસ્તકો મોકલી આપીશું. જો તમે સ્ટુડન્ટ કે દિવ્યાંગ હોવ, તો તેમને ‘સુપર સ્પેશિયલ ડિસ્કાઉન્ટ’ આપીશું...

Facebook: ParthToroneel

Instagram: parth_toroneel

મારી યુટ્યુબ ચેનલ પર વાર્તાઓ સાંભળવા સર્ચ કરો: Parth Toroneel

આભાર!